

V ŠTUBIDU

Revija študentov bibliotekarstva

Oktober 2001

Letnik III, št.3

**VSE, KAR MORATE
VEDETI O SIMPOZIJU
BOBCATSSS 2002**

Tehnična navodila avtorjem:

- prispevek naj vsebuje golo besedilo brez oblikovanja (txt, rtf ali doc format),
- posredujete ga lahko na elektronski naslov *stubidu@email.si* ali pustite (shranjenega na disketi) v mapi v knjižnici Oddelka za bibliotekarstvo oz. v škatli za izpitne prijavnice (le v primeru zaprte knjižnice),
- tudi slikovno gradivo lahko odložite v mapi v knjižnici Oddelka za bibliotekarstvo (slike dobite nazaj!)

Veliko uspeha vam želi Uredništvo Štubiduja!

ŠTUBIDU

Revija študentov bibliotekarstva

Letnik 3, številka 3, oktober 2001, študijsko leto 2001/2002

Glavni urednik: Dare Majcenovič

Odgovorna urednica: Tanja Curhalek

Uredniški odbor: Barbara Zajc, Blaž Lesnik, Kristina Hoffmann in Aleš Klemen

Avtorji prispevkov: Brina Jerič, Tanja Curhalek, Damijana Ošljaj, Mark Klobčar, Barbara Zajc, Sonja Svolfjšak, Darja Kogovšek, Blaž Lesnik, Branka Badovinac, Špela Zupanc, Dare Majcenovič, Kristina Hoffmann, Aleš Klemen, Edo Grabrijan.

Elektronski naslov: *stubidu@email.si*

Internet naslov: *http://stubidu.nainternetu.com/*

ISSN C503-6488

Tisk: Littera Picta d.o.o.

Naklada: 1.300 izvodov

Članki v Štubiduju so izdatno honorirani (zastonj naročnina na časopis in večna hvaležnost).

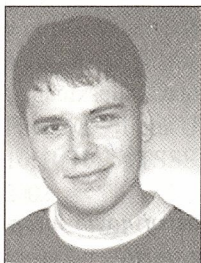
Fotografijo Portoroža "skozi oko" Forma Vive je za Štubidu podaril fotograf Gregor Pohleven. Hvala!

Literatura
misli v oblăčkih:

- Za ljubitelje knjig
Ljubljana : Mladinska knjiga, 1997.

UVODNIK

Nova številka vas je ujela prav na začetku študijskega leta! In to ne navadna - ta je prav nekaj posebnega, saj je namenjena predstavitvi desetega mednarodnega bibliotekarskega simpozija BOBCATSSS, ki bo januarja potekal v Portorožu. Torej: če še niste slišali za ta simpozij, če želite kaj več zvedeti o njem, če želite v prihodnje morda celo sodelovati pri tem pomembnem dogodku, ta številka je namenjena prav vam!

Najprej naj omenimo, da to številko poleg vas, študentov in profesorjev bibliotekarstva, tokrat prebirajo tudi v vseh knjižnicah širom Slovenije. Vsaka knjižnica naj ima priložnost seznaniti se z najpomembnejšim bibliotekarskim simpozijem, ki ga vsako leto organizirajo evropski študenti bibliotekarstva in informacijskih znanosti. Leto 2002 pa bo za nas še posebej zaznamovano, saj poteka ta pomemben dogodek prav v Sloveniji! Pri simpoziju bodo slovenske knjižnice lahko tudi aktivno sodelovale.

V prvi posebni izdaji Štubiduja si torej lahko preberete vse o BOBCATSSS-u; sprehodili se boste lahko skozi njegovo zgodovino od začetkov do danes, si prebrali povzetke vseh referatov, s katerimi so nadebudni študentje našega oddelka sodelovali pri simpoziju, in se z nostalgijo spominjali preživetih dni v gostujočih državah in druženja s tujimi študenti. Predstavili vam bomo organizacijske skupine študentov bibliotekarstva, ki se trudijo organizirati čim kvalitetnejši simpozij v Sloveniji, kar je, kot boste spoznali, zelo težko delo. Naredili smo tudi anketo o seznanjenosti s simpozijem med študenti in intervju z dr. Primožem Južničem, profesorjem na Oddelku za bibliotekarstvo, ki študentom nudi pomoč pri organizaciji slovenskega simpozija. Za konec pa smo prihranili nekaj posebnega: prvič vam bomo razkrili potek in skrivnosti nastajanja prve revije študentov bibliotekarstva od samih njenih začetkov do današnjega dne, ko držite najnovejšo številko v svojih rokah. Postrezite si!

Uredništvo revije

SPLETNI PREDLOG

BOBCATSSS

<http://www.bobcatsss.org>

Domača stran simpozija BOBCATSSS 2002, ki bo potekal od 28. do 30. januarja 2002 v Portorožu.

Da boste na tekočem o vsem dogajanju v zvezi z jubilejnim, 10. simpozijem BOBCATSSS, ki se bo povrh vsega zgodil prav tu, v Sloveniji!

Vsebina

4 *Simpozij BOBCATSSS*

Od začetkov do danes

6 *Dosedanje sodelovanje Oddelka za bibliotekarstvo na BOBCATSSS-u*

10 *Štubidujev intervju*

doc. dr. Primož Južnič

13 *Priprave na BOBCATSSS 2002*

Priprave so v polnem teku

16 *Razmišljanja*

BOBCATSSS skozi (moj) čas

17 *Štubidujeva anketa*

Koliko študenti bibliotekarstva poznajo BOBCATSSS?

18 *Nastanek in razvoj Revije študentov bibliotekarstva*

Kako je zaživel Štubidu ...

22 *HEC MORA BIT!*

Kotizacija za simpozij BOBCATSSS znaša:

- za študente 20 €
  - za zaposlene 50 €
- v tolarški protivrednosti na dan plačila.

Za slovenske udeležence je št. žiro računa, preko katere nakažete kotizacijo, naslednja:

50100-678-47436 sklic 333

Že sama misel, da te na koncu napornega dneva čaka dobra knjiga, ti polepša dan.

Kathleen Norris (1880-1966)

Od začetkov do danes

Simpoziji BOBCATSSS so seminarji, ki jih vsako leto organizirajo evropske univerze s področja bibliotekarskega in informacijskega izobraževanja ter raziskovanja pod okriljem EUCLID-a (European Association for Library and Information Education and Research, Evropske zveze za bibliotekarsko in informacijsko izobraževanje in raziskovanje). Ciljna publika simpozijev so informacijski specialisti, študenti in profesorji s področja bibliotekarskega in informacijskega izobraževanja ter raziskovanja, knjižničarji in zaposleni na informacijskih oddelkih.

Ime BOBCATSSS je akronim, ki opisuje mrežo univerz; posamezne črke pomenijo začetnice imen mest, v katerih so univerze ustanoviteljice: Budimpešta, Oslo, Barcelona, Copenhagen, Amsterdam, Tampere, Stuttgart, Szombately, Sheffield. Za njimi so se mreži pridružili še Kharkiv, Moskva, Tallinn, Torun, Varšava, Sofija, Ljubljana, Krakow in Bratislava.

Organizacija

Simpozij organizira vsako leto druga

evropska univerza. Izjemna lastnost simpozija je, da študenti načrtujejo in izvedejo tako vsebinski kot tudi organizacijski vidik priprave simpozijev v sklopu svojega študija. Skupinsko delo s študenti drugih evropskih dežel in kultur jim pri tem nudi veliko koristi. Študenti organizirajo simpozije kreativno, individualno, informativno, in jim tako dajo dodatno kvaliteto. Študenti Hogeschool van Amsterdam so organizirali prvi simpozij v Budimpešti leta 1993 pod vodstvom Ruuda Bruynsa. Simpozij BOBCATSSS 2002, ki ga organizirajo slovenski in nemški študentje, pa se bo odvijal v Portorožu, Slovenija.

Zgodovina

Zaradi desete obletnice BOBCATSSS-a so študentje HBI (Hochschule für Bibliotheks- und Informationswesen) Stuttgart University of Applied Science pobrskali po arhivih za temami prejšnjih seminarjev. Teme so razkrile razvoj od ozkega sveta knjižnic do globalne informacijske družbe:

1. BOBCATSSS simpozij v Budimpešti 1993

Tema: *Vloga knjižnic danes, jutri in naprej*
Organizacija: Hogeschool van Amsterdam

2. BOBCATSSS simpozij v Budimpešti 1994

Tema: *Prihodnost bibliotekarstva*
Organizacija: Hogeschool van Amsterdam

3. BOBCATSSS simpozij v Budimpešti 1995

Tema: *Marketing in razvoj novih informacijskih produktov in storitev v Evropi*

Organizacija: Hogeschool van Amsterdam
4. BOBCATSSS simpozij v Budimpešti 1996

Tema: *Kvaliteta informacijskih storitev*
Organizacija: Hogeschool van Amsterdam

5. BOBCATSSS simpozij v Budimpešti 1997

Tema: *Nova ekonomija knjige / Mednarodni simpozij: Marketing in razvoj novih informacijskih produktov in storitev v Evropi*

Organizacija: Hogeschool van Amsterdam
6. BOBCATSSS simpozij v Budimpešti 1998

Tema: *Oblikovanje družbe znanja*
Organizacija: Royal School of Librarianship, Copenhagen

7. BOBCATSSS simpozij v Bratislavi 1999

Tema: *Učeca se družba - učeče se organizacije - vseživljenjsko učenje*

Organizacija: University of Applied Sciences, Stuttgart; University of Applied Sciences, Darmstadt; University of Bratislava

8. BOBCATSSS simpozij v Krakowu 2000

Tema: *Intelektualna lastnina proti pravicam do znanja?*

Organizacija: Royal School of Librarianship, Copenhagen

9. BOBCATSSS simpozij v Vilniusu 2001

Tema: *Znanje, informacije in demokracija*

Monumenta Slovenica

Slovencem v ponos

V zbirki Monumenta slovenica izhajajo natančni posnetki - faksimili - pisnih dokumentov, ki so pomembni za kulturno zgodovino Slovencev.

Faksimili so skupaj s spremnimi študijami, prevedenimi tudi v tuje jezike, vloženi v ročno izdelane šatulje ali mape.

SLOVENSKA KNJIGA

Slovenska knjiga d.o.o., Stegne 3, 1000 Ljubljana

tel.: 01/ 500 52 78, faks: 01/ 500 52 89, e-pošta: info@slo-knjiga.si, www.slo-knjiga.si

v odprti družbi: vloga knjižnice in informacijskega sektorja

Organizacija: Oslo University College JBI Faculty; Vilnius University

10. BOBCATSSS simpozij v Portorožu 2002

Tema: Človeška bitja in informacijski strokovnjaki. Spretnosti, kvalifikacije in bodoči družbeni položaj.

Organizacija: Filozofska fakulteta - Oddelk za bibliotekarstvo, Ljubljana; University of Applied Sciences, Stuttgart

Filozofija

BOBCATSSS je razvil svojo lastno filozofijo, ki se odraža tekom simpozijev:

BOBCATSSS se orientira k Evropi

· Seminarji BOBCATSSS želijo izboljšati evropsko izmenjavo znanja, izkušenj in rezultatov dela na področju knjižničarskega in informacijskega izobraževanja ter raziskovanja. Simpozij omogoča komunikacijo med predstavniki evropskih univerz ter srečevanje praktičnih izkušenj iz vzhodne in zahodne Evrope.

· Simpozije BOBCATSSS organizirajo študenti iz vzhodne in zahodne Evrope in njihove univerze. Vedno se odvijajo v srednje- in vzhodnoevropskih mestih.

· Na spisku gostov nedavnih simpozijev so gostje z Danske, Finske, Francije, Grčije, Hrvaške, Češke, Nemčije, Madžarske, Islandije, Irske, Izraela, Litve, Nizozemske, Norveške, Poljske, Portugalske, Slovenije, Španije, Turčije, Ukrajine, ZDA in Kanade.

Zato je BOBCATSSS tudi pomemben partner podjetjem s področja informacijskih znanosti, ki se želijo predstaviti celotni Evropi.

BOBCATSSS se ozira v prihodnost

Po eni strani teme kongresa odražajo dejansko stanje stroke, pa tudi prihodnji razvoj in potrebe. Po drugi strani pa prihodnost predstavljajo študenti, saj le-ti oblikujejo prihodnost informacijske družbe. Študenti organizirajo simpozij, predstavljajo referate in delavnice ter sodelujejo kot udeleženci. Spoznavajo bodoči razvoj svojih strokovnih področij in si pridobivajo pomembne, ključne kvalifikacije za svoje bodoče delo.

BOBCATSSS stremi h kvaliteti

Študenti vedno poskušajo dvigniti standard referatov in predstavitev, da bi dosegli raven simpozija BOBCATSSS. Izredni strokovnjaki so posebej povabljeni, da predstavijo svoje referate; povabila k sodelovanju so poslana strokovnjakom na univerzah, v podjetjih in drugih informacijskih institucijah. Prejeti referati so potem kritično pregledani in izbrani ter nato izdani tekom simpozija. Še več, udeležence simpozija BOBCATSSS se spodbuja k izmenjavi informacij in diskusiji preko sodobnih in interaktivnih načinov predstavitev. Leta 2002 bo prvič v zgodovini BOBCATSSS-a najboljša predstavitev nagrajena.

BOBCATSSS se povezuje z ekonomijo

Simpozije BOBCATSSS vedno podpirajo podjetja kot njihovi glavni sponzorji. Predstavniki industrije se udeležujejo simpozija kot govorniki in kot udeleženci. Simpozij BOBCATSSS ponuja možnost razstavitve in predstavitev s ciljem privabitve bodočih strank in zaposlenih.

S tako filozofijo je postal simpozij BOBCATSSS blagovna znamka za atraktivne,

interaktivne simpozije v svetu informacijskih strokovnjakov.

© Copyright 2001,
University of Applied Science Stuttgart
<http://www.bobcatsss.de/history.htm>
Prevedel Dare Majcenovič

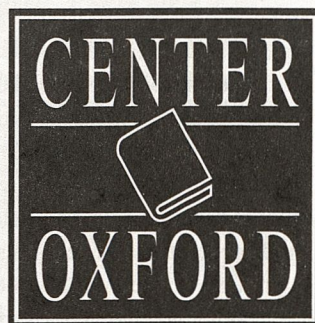
*Cankarjeva
založba*

**Center Oxford - Center
Oxford - Center Oxford**

**Knjigarna Center Oxford na
Kopitarjevi 2 in na Kongresnem
trgu 8 v Ljubljani vam nudi:**

- vse in še več za učenje in poučevanje tujih jezikov
- pester izbor leposlovja v tujih jezikih
- monografije, priručnike za urejanje prostora, knjige s področja umetnosti v tujih jezikih
- turistične vodnike in avtokarte priznanih založb
- zgoščenke s klasično glasbo po izredno ugodnih cenah
- slovenske knjige za otroke in odrasle (samo na Kopitarjevi 2).

**Vabljeni! Vabljeni!
Vabljeni! Vabljeni!
Vabljeni!**

Misli prof. dr. Urbanije

· Vsak človek je že po naravi bitje, ki je poosebljena informacija. Informacija kot sporočilo, namenjeno njemu samemu, vsemu svetu, preteklosti, sedanjosti in prihodnosti.

· Preden človek postane resnični informacijski specialist, je lahko tudi le informacijski specialec, ki informacije uporablja kot orožje za ubijanje; lahko je informacijski specializator, ki prefinjeno in perfidno manipulira z informacijami, in lahko je tudi informacijski špekulant, ki prodaja informacije brez vsebine.

1998- Budimpešta

Učinkovitost referenčne službe v slovenskih splošnoizobraževalnih knjižnicah

Avtorji: Mensija Kurtovič, Blaž Lesnik, Aleš Mav, Damijana Ošljaj, Hinko Štrukelj-Špenko

Mentorica: dr. Darja Piciga

Referat je bil predstavljen na 6. mednarodnem simpoziju BOBCATSSS v Budimpešti (26.-28. Januar, 1998).

Na Oddelku za bibliotekarstvo smo študentje višjih letnikov študija bibliotekarstva pod mentorstvom dr. Darje Picige in asist. Saše Zupanič v okviru predmeta Metodika bibliotekarskega komuniciranja izvedli raziskavo o učinkovitosti referenčnega procesa v slovenskih splošnoizobraževalnih knjižnicah.

Naša raziskava je bila izvedena z namenom:

- ugotoviti učinkovitost referenčne službe v slovenskih splošnoizobraževalnih knjižnicah,

- predstaviti teoretično ozadje,
- rezultate raziskave uporabiti pri praktičnem delu referenčnih bibliotekarjev.

Delo je potekalo v dveh korakih. Najprej smo izvedli raziskavo, pri kateri smo prišli do empiričnih podatkov. 36 študentov je obiskalo splošnoizobraževalne knjižnice širom po Sloveniji in njihovim referenčnim bibliotekarjem zastavilo 73 različnih vprašanj. Vprašanja so bila faktografska, bibliografska ali tematska in niso segala na področje knjižničarstva ali informatike. Temo in tip vprašanja si je vsak izbral sam, pač glede na to, kaj ga tudi v resnici zanima oz. na kaj bi rad dobil odgovor.

Z drugim korakom smo začeli, ko smo zbrali in uredili vsa poročila in podatke iz vprašalnikov. Razdelili smo se na dve skupini; prva skupina se je osredotočila prav na učinkovitost referenčnega pogovora v referenčnem procesu, delo druge skupine pa si lahko preberete na naslednjih straneh.

Naša predstavitev je bila razdeljena na tri sklope: teoretično smo obdelali referenčni pogovor in proces, predstavili metodolo-

Slovenski udeleženci BOBCATSSS-a v Budimpešti 1998

gijo dela in nazadnje seveda prikazali dobljene rezultate in njihovo razlago.

1. Teoretični del: Prva definicija referenčne službe se pojavi že leta 1891. V začetku 20. stoletja, ko so smernice referenčne službe postale bolj jasne, so tudi njene definicije postale bolj specifične in praktične: »Glavna naloga knjižničarja ni v iskanju odgovorov, ampak v učinkoviti organizaciji gradiva in učenju uporabnikov, da si pomagajo sami.« Pri referenčni transakciji mora imeti knjižničar jasno in popolno sliko o uporabnikovi informacijski potrebi. Uporabnikovo prvotno vprašanje je potrebno velikokrat prek referenčnega pogovora preoblikovati, pri čemer ga knjižničar poskuša razjasniti, razširiti ali celo spremeniti.

2. Metodološki del: Predstavimo tri tuje podobne raziskave s tega področja in njihovo metodologijo. Nazadnje podrobneje predstavimo še našo raziskavo in uporabljeno metodologijo. V primerjavi s kanadsko raziskavo (po kateri smo se zgledovali) ugotavljamo, da je bila naša obsežnejša, saj smo dobili tudi nekaj statističnih podatkov (kje se nahaja knjižnica in kako velika je ...), poleg tega pa smo ocenjevali tudi knjižničarjeve lastnosti (tiste, ki so bile najmanj in najbolj v pomoč pri referenčnem procesu).

3. Rezultati: V referenčnem pogovoru smo iskali stopnjo prijaznosti (*V kolikšni meri je bil knjižničar do vas prijazen?*), razumevanja (*Kako je knjižničar proti koncu pogovora po vašem mnenju razumel, kaj v resnici želite?*), koristnosti odgovora (*V kolikšno pomoč, korist vam je bil odgovor, ki ste ga dobili?*) in stopnjo celotnega zadovoljstva (*Kako bi ocenili vaše zadovoljstvo s celotnim pogovorom?*)

Za primer si oglejmo, koliko študentov, ki

so izvajali referenčni pogovor za potrebe naše raziskave, bi se v isto knjižnico še vrnilo: le 34,2 % študentov bi se v knjižnico še vrnilo, največ jih je neodločenih (kar 37 %), 28,8 % študentov pa se je odločilo, da se ne bi več vrnilo.

Omenimo še prijaznost kot dejavnik uspešnosti in učinkovitosti referenčnega pogovora. Le 3 uporabniki-študentje so ocenili knjižničarjevo vedenje kot neprijazno, 43,8 % jih je bilo zadovoljnih in so mnenja, da je bil knjižničar do njih prijazen, spet največ, 52,1 % pa se jih je odločilo za zmerno prijaznost.

V zaključku med drugim ugotavljamo, da razmere v slovenskih splošnoizobraževalnih knjižnicah kličejo po napredku, vsaj kar se tiče referenčne službe. Ugotovili pa smo tudi razlike v rezultatih naše in kanadske študije, ki smo jim pripisali različne vzroke (razlike v metodologiji, kulturološke, zgodovinske, ekonomske in geografske razlike, razlike v populaciji in izobraževalnem sistemu itd.).

Današnje vrednotenje prispevka ne more mimo dejstva, da je bil to prvi prijavljen in sprejet referat, ki smo ga slovenski študentje predstavili na simpoziju BOBCATSSS.

Objavljeno v: Effectiveness of information service in Slovenian public libraries. V: *Shaping the knowledge society. Proceedings of 6th International BOBCATSSS Symposium on Library and Information Science.* Copenhagen : Royal School of Library and Information Science, 1998, str. 381-391.

Na podlagi referata je izšel članek istih avtorjev: Učinkovitost referenčne službe v slovenskih splošnoizobraževalnih knjižnicah. V: *Knjižnica*, letn. 42(1998)št. 1, str. 77-90.

Blaž Lesnik

Pomoč in nepomoč referenčne službe v slovenskih splošnoizobraževalnih knjižnicah

Avtorji: Ester Albert, Edvard Grabrijan, Brina Jerič, Nataša Onuk

Mentorica: dr. Darja Piciga in asist. Saša Zupanič

Referat je bil predstavljen na 6. mednarodnem simpoziju BOBCATSSS v Budimpešti (26.-28. januar, 1998).

V šolskem letu 1997/1998 smo takratni študenti 3. letnika študija bibliotekarstva poslušali predavanja iz predmeta *Metodika bibliotekarskega komuniciranja* pri prof. dr. Darji Piciga in asistentki Saši Zupanič. Učili smo se o referenčnem procesu na splošno in v posebnem, torej na delovnem mestu knjižničarja, v knjižnici. Zanimiva tema, ki nam je še bolj prirasla k srcu po predlogu profesorice, da naj bi za simpozij BOBCATSSS raziskali to temo. Tukaj je potrebno omeniti dvoje: 1. ime BOBCATSSS nam je bilo še povsem neznano (danes nam je ime že prav domače, kajne); 2. prvič smo slovenski študenti bibliotekarstva sodelovali na mednarodnem bibliotekarskem simpoziju. Dovolj močni razlogi, da so nas nagovorili. Tako se je začelo ...

Na osnovi kanadske raziskave¹ o oceni referenčne službe z vidika uporabnika smo izvedli lastno raziskavo in poskušali ugotoviti učinkovitost referenčne službe v slovenskih splošnoizobraževalnih (danes se uporablja naziv splošne knjižnice) knjižnicah. Prva skupina študentov se je ukvarjala s teoretičnimi vidiki in metodologijo učinkovitosti referenčne službe v splošnih knjižnicah v Sloveniji, medtem ko se je druga, naša, moja skupina osredotočila na neverbalno komunikacijo kot pomembni element referenčnega procesa.

36 študentov in študentk višjih letnikov bibliotekarstva je obiskalo splošne knjižnice po lastni izbiri. Referenčnim službam oziroma knjižničarjem so postavili 73 vprašanj, ki so jih osebno zanimala. Po obisku knjižnice so morali študenti izpolniti vprašalnik, v katerem so ocenjevali uspešnost referenčnega procesa in namenili posebno pozornost neverbalni komunikaciji, saj le-ta po nekaterih ocenah pomeni 65 % vse komunikacije, medtem ko le 35 % komunikacije predstavljajo izgovorjene

besede. Študenti so v vprašalnikih ocenjevali knjižnični prostor, prepoznavnost strokovnega knjižničnega kadra, pozitivno oziroma negativno so opredelili knjižničarjevo vedenje pred in med referenčnim procesom (tako verbalno kot neverbalno), vedenje knjižničarja med iskalnim procesom in podali splošno oceno o uspešnosti celotnega procesa. Rezultati (na kratko) so sledeči: 37 % slovenskih študentov ima knjižnico za prijazen prostor, prepoznavnost kadra je pri nas majhna (verjetno je razlog v slabi identifikaciji knjižničarja - ne nosijo značke, priponke), tretjina študentov je zaznala pozitivno neverbalno dobrodošlico pred referenčnim procesom (prišel je izza pulta; pogledal je navzgor), le nekaj študentov navaja negativno dobrodošlico (ni pogledal proti meni; pustil me je čakati idr.), medtem ko večina študentov neverbalne komunikacije ni omenila. Avtorje članka je predvsem zanimalo, kaj je bilo pri referenčnem procesu najbolj moteče in kaj je študentom najbolj pomagalo. Najpogosteje so navajali, da jih je knjižničar resnično poslušal (58,9%), medtem ko jih je najbolj motilo, da jih knjižničar ni ničesar vprašal o njihovem vprašanju in se ni nič potrudil, da bi ugotovil njihovo specifično potrebo (47,9 %).

Članek se ukvarja z vedenjem in lastnostmi slovenskega »splošnega« knjižničarja, ki ni zgolj posledica bibliotekarske izobrazbe, ampak izhajajo tudi iz karakternih potez človeka. Tukaj se vidi, ali je zaposleni vedoželjen in predan svojemu poklicu. Bistveno je, da uporabnik čuti, da mu je knjižničar namenil svojo pozornost. Za izboljšanje referenčne službe v slovenskih splošnih knjižnicah smo avtorji navedli naslednje predloge: poučevanje knjižničarjev v obliki delavnic, povečanje števila zaposlenih v knjižnici, motivacija za uspešno delo ter kontrola dela.

Objavljeno v: The most and the least helpful aspects of information service in Slovenian public libraries. *V: Shaping the knowledge society. Proceedings of 6th International BOBCATSSS Symposium on Library and Information Science.* Copenhagen : Royal School of Library and Information Science, 1998, str. 409-419.

Na podlagi referata je izšel članek istih avtorjev: Vpliv knjižničarjevega vedenja na uspešnost referenčne službe v

slovenskih splošnoizobraževalnih knjižnicah. *V: Knjižnica*, letn. 42(1998)št. 1, str. 91-105.

Brina Jerič

2000 - Krakow

Digitalna knjižnica na sončni strani Alp

Avtorji: Tanja Curhalek, Brina Jerič, Martina Kerec, Blaž Lesnik

Mentor: dr. Primož Južnič in asist. Polona Vilar

Referat je bil predstavljen na 8. mednarodnem simpoziju BOBCATSSS v Krakowu (24.-26. januar, 2000).

Od 24. do 26. januarja 2000 je v Krakowu na Poljskem potekal simpozij BOBCATSSS s tematiko *ACCESS 2000: Intellectual Property vs. The Right to Knowledge*, ki smo se je slovenski študenti bibliotekarstva lotili v dveh delovnih skupinah oz. referatih. Predstavila bom skupino, ki se je ukvarjala s problematiko digitalne knjižnice v slovenskem prostoru. V referatu smo najprej opredelili termin digitalne knjižnice, ki je bil tedaj še precej neenoten in nepredelan. Pri tem smo si pomagali z različnimi opredelitvami tujih in domačih avtorjev člankov o dotični tematiki. Ker so se mnenja ponekod kresala, smo morali izbirati in odločili smo se za opredelitev Garyja Clevelanda, ki pojmuje digitalno knjižnico kot »zbirko različnih sistemov in virov, ki so povezani preko mreže in integrirani eden v drugega ter namenjeni specifičnim namenom in uporabnikom²«.

Po potrebni opredelitvi termina smo se lotili pregledovanja digitalnih zbirk ljubljanskih fakultet z vzorcem štirih ključnih vprašanj, katerih pritrilni odgovori so predstavljali glav-

MUZIKAVIVA

GLASBENA ŠOLA Z MEDNARODNO LICENCO

- KITARA, KLAVIATURE, KLAVIR, FLAVTA
- EL. KITARA, BAS, BOBNI, SOLO PETJE
- ŠOLA ZA SNEMALCE, SNEMALNI STUDIO

LJUBLJANA - 041/683-856, 040/395-858
DOLENJSKA, NOTRANJSKA, KOČEVJE, TOLMIN - 041/683-857
GORENJSKA, KOPER - 040/397-030
TRZIN, DOMŽALE - 041/622-693
LAMA prep school - 031/612-499
tel./fax: 01/5075-176
e-mail: muzikaviva@siol.net
WWW.MUZIKAVIVA.SI

Foto: Edo Grabrijan

Slovenski udeleženci BOBCATSSS-a v Krakowu 2000

ne značilnosti digitalne knjižnice fakultete: vprašali smo se, ali zbirka vsebuje seznam študijske literature, je študijska literatura navedena v polnem tekstu, ali zbirka vsebuje gradivo s predavanj, seminarje in diplomske naloge, so vključeni tudi primeri vprašanj za izpite in kolokvije, na koncu pa smo podali še oceno oblikovne podobe zbirke. Ugotovili smo, da je šlo v večini primerov le za poskuse oblikovanja digitalnih zbirk, o katerih lahko marsikdaj govorimo le kot o razširitvi predstavitvene strani. Pri tistih digitalnih zbirkah, kjer bi že lahko govorili o pravih digitalnih knjižnicah, pa smo naleteli na problem nedostopnosti za javnost - uporabljajo jih lahko samo študentje tistih fakultet, katerim so zbirke namenjene, oz. s pomočjo fakultetnih računalnikov ali z uporabniškim geslom. Opisali smo projekt RIS - Raba interneta v Sloveniji in ugotovili, da po uporabi interneta Slovenija sledi trendu razvitih držav. Po anketi RIS (maj, junij 1999) v Sloveniji internet uporablja 15 % aktivnega prebivalstva, kar

stop do interneta, in ki je konec leta 1999 beležil že 12.000 prijavljenih uporabnikov in se je tako uvrščal na tretje mesto po številu uporabnikov med vsemi ponudniki v Sloveniji. Nakar smo se lotili raziskave mnenja študentov Filozofske fakultete (dalje FF) v Ljubljani. Anketa je bila izvedena konec leta 1999, v njej pa je sodelovalo 275 študentov FF. Rezultati so pokazali, da je bil študentom bibliotekarstva pojem digitalne knjižnice bližji in so ga pravilneje razumeli kot ostali študenti. Večina anketiranih študentov je uporabljalo osebni računalnik pogosto in z veseljem. 71,1 % študentov bibliotekarstva je poznalo izraz digitalna knjižnica, medtem ko je bil le-ta poznan samo 43,8 % ostalih študentov. Večina anketiranih se je odločila za pravilno opredelitev pojma digitalne knjižnice (digitalna knjižnica je zbirka medsebojno povezanih sistemov in virov, dostopnih preko mreže), pri čemer pa je po našem mnenju šlo predvsem za ugibanje. Vendar pa smo bili z rezultati ankete zadovoljni, saj so

pomeni, da je aktivnih/mesečnih uporabnikov okoli 240.000. Oseb, ki so internet (kadarkoli) uporabile, pa je po podatkih raziskave 450.000 oz. dobra četrtina aktivnega prebivalstva Slovenije. Kar se tiče študentov, pa so v začetku leta 1995 na Študentski vladi odprli projekt KISS - Komunikacijsko-informacijski sistem Študentske organizacije Univerze v Ljubljani, katerega poslanstvo je omogočiti vsem 30.000 študentom ljubljanske Univerze brezplačen do-

nam nakazali, da se bo nadaljnji razvoj tudi v Sloveniji usmeril k izboljšavi izgradnje in k širši uporabi digitalnih knjižnic.

Na koncu pa smo predstavili še projekt vzpostavitve digitalne knjižnice na Oddelku za bibliotekarstvo FF, ki bo zbirka, namenjena študentom in profesorjem, hkrati pa bo uporabna za vse, ki potrebujejo osnovno gradivo v knjižnično-informacijski stroki pri nas. Projekt smo razdelili na tri dele; nalogi prvega dela sta bili zbiranje splošnih informacij o digitalnih zbirkah s področja bibliotekarstva in pregled tehničnih zmožnosti pri nas; v drugem delu smo se odločili o grafični podobi in vsebinski zasnovi digitalne knjižnice, se dogovarjali o zbiranju, selekciji in pripravi gradiva, ter se soočali s problemi avtorskega prava; zastavljene naloge tretjega dela pa so bile dolgoročne rešitve problema avtorskih pravic, spodbujanje redne uporabe digitalne knjižnice s strani uporabnikov, stalna vsebinska in grafična gradnja digitalne zbirke, priprava iskalnikov po digitalni zbirki (imenski, predmetni), vzpostavitev kontinuiranega dela (več delovnih skupin) in prenos izkušenj vzpostavljanja naše digitalne zbirke ostalim oddelkom na FF.

Objavljeno v: Digital library on the sunny side of the Alps. V: *Access 2000: intellectual property vs. the right to knowledge? Proceedings of the 8th International BOBCATSSS Symposium on Library and Information Science*. Copenhagen: Royal School of Library and Information Science, 2000, str. 103-113.

Na podlagi referata je izšel članek istih avtorjev: Digitalna knjižnica in slovenski visokošolski prostor. V: *Knjižnica*, letn. 45(2001)št. 1/2, str. 121-135.

Tanja Curhalek

Hiša celovitih telekomunikacijskih rešitev

- svetovanje
- idejne rešitve
- inženiring projektov
- strokovno usposabljanje
- storitve pri gradnji TK omrežij
- zagotavljanje obratovanja omrežij
- vzdrževanje

<http://www.smart-com.si>

e-mail: prodaja@smart-com.si

SMART
COM
d.o.o.

Smart Com d.o.o.,
Informacijski in
komunikacijski sistemi
Brnčičeva ulica 45
1001 Ljubljana - Črnuče
Tel.: 01 / 5611 606
Fax: 01 / 5611 571

Oprostite prosim, kako se naredi samomor?

Dostop do etično spornih informacij v slovenskih splošnoizobraževalnih knjižnicah

Avtorji: Edvard Grabrijan, Staša Miklavc, Damijana Ošlaj, Sonja Svovljšak

Mentor: dr. Jože Urbanija

Referat je bil predstavljen na 8. mednarodnem simpoziju BOBCATSSS v Krakowu (24.-26. januar, 2000).

Raziskave o dostopu do etično spornih informacij v slovenskih splošnoizobraževalnih knjižnicah smo se lotili s predpostavko, da je z razvojem novih tehnologij dostop do vsakovrstnih informacij (tudi etično spornih) mnogo lažji, hitrejši in enostavnejši, kot pa je bil v preteklosti. In če se na eni strani postavlja vprašanje, koliko je to zares v korist uporabniku in širši družbi, se na drugi, koliko se v slovenskih knjižnicah držijo načel, zapisanih v Etičnem kodeksu slovenskih knjižničarjev. V 8. in 9. členu namreč piše, da se knjižničar zavzema za prost pretok gradiva in informacij, vendar ne odgovarja za posledice, ki izhajajo iz njihove uporabe, in da knjižničar nasprotuje vsem poskusom uvajanja cenzure. Avtorji smo torej sklenili raziskati, kako se slovenski knjižničarji v splošnoizobraževalnih knjižnicah odzovejo na vprašanja, ki smo jih izbrali kot etično sporna.

Odločili smo se za kvalitativno metodo raziskovanja in jo združili z nekaj osnovnimi principi akcijskega raziskovanja, za katerega je značilno predvsem sodelovanje akterjev pri načrtovanju raziskave, ovrednotenju njenih rezultatov in samih raziskovalnih opravilih. S prostovoljci, ki so bili pripravljene sodelovati pri izvajanju raziskave, smo v knjižnicah zastavljali tri vprašanja: o samomoru, o nekrofiliji in o slikah trupel. Na naše veliko presenečenje se knjižničarji nad vprašanji niso pretirano zgražali in jim tudi niso zbužala velikega začudenja in (razen v enem primeru) niso odklonili informacij oz. gradiva na izbrano vprašanje. Odkrili pa smo nekaj drugega, namreč, da so se knjižničarji v večini primerov omejili na najosnovnejši način iskanja, in to celo zgolj na nivoju lastne knjižnice. Presenečeni smo bili, kako neiznajdljivi so pri svetovanju drugih ustanov ali informacijskih virov. In tako ugotovili, da pri postrežbi z informacijami in/ali gradivom ni toliko pomembna domnevna etična spornost (naši knjižničarji

so se izkazali za mnogo bolj liberalne kot smo pričakovali) vprašanj, kot pa knjižničarjeva iznajdljivost pri iskanju gradiva oz. želja, da uporabniku v največji meri ustrezajo. Torej, če so pripravljene, bodo uporabniku z enako vneto poiskali tako Medvedka Puja kot tudi slike trupel, le da je pri tistem drugem potrebno malo več informacijskega znanja in iznajdljivosti.

Objavljeno v: Excuse me, how do I commit suicide? Access to ethically disputable items of information in Slovenian public libraries. V: *Access 2000 : intellectual property vs. the right to knowledge? Proceedings of the 8th International BOBCATSSS Symposium on Library and Information Science*. Copenhagen : Royal School of Library and Information Science, 2000, str. 191-203.

Na podlagi referata je izšel članek, pri katerem je poleg avtorjev in mentorja referata sodeloval tudi prof. dr. Južnič:

Excuse me, how do I commit suicide? Access to ethically disputed items of information in public libraries. *Library Management*, letn. 22(2001)št. 1-2, str. 75-79.

Damijana Ošlaj

2001 - Vilnius

Živeti skupaj - ali knjižnica pripomore pri doseganju boljšega razumevanja med pripadniki različnih narodnih skupnosti?

Avtorji: Manuela Hari, Mark Klobčar, Darja Kogovšek, Špela Zupanc

Mentor: dr. Primož Južnič

Referat je bil predstavljen na 9. mednarodnem simpoziju BOBCATSSS v Vilniusu (29.-31. januar, 2001).

Predstavili smo raziskovalno nalogo, v kateri smo si postavili vprašanje: **Ali knjižnica pripomore pri doseganju boljšega razumevanja med pripadniki različnih narodnih skupnosti?** Osredotočili smo se na madžarsko narodno manjšino.

Cilj naše raziskave je bilo preveriti, ali »orientacija«, uradno promovirana s strani države,

dati manjšinam zaščito in naroda med seboj povezovati, tudi deluje. Domnevali smo, da knjižnica lahko služi tudi temu namenu. Izbrali smo knjižnico v narodno mešanem okolju v Lendva/Lendavi kot dober primer, kjer lahko preverimo našo hipotezo o vlogi, ki jo knjižnica lahko igra v odnosih med različnimi narodnostnimi skupnostmi. Raziskavo smo naredili 17. in 18. novembra 2000. To sta bila petek in sobota, dva najbolj delovna dneva za knjižnico. 150 uporabnikov knjižnice smo zaprosili, če lahko izpolnijo kratko anketo. Anketa je bila dvojezična z enakimi vprašanji v obeh jezikih, slovenskem in madžarskem. Knjižnični uporabniki ne predstavljajo celotne populacije nekega področja. Zato tudi nismo interpretirali rezultatov naše raziskave kot pokazatelj za celotno (narodnostno mešano) območje. Ugotovili smo, da imajo v knjižnici zelo zanimiv način hranjenja gradiva. Knjige niso ločene po jeziku. Ni posebej slovenskega in madžarskega oddelka. Ko želi uporabnik kako knjigo, jo išče po temi ali avtorju ne glede na jezik. Šele potem izbere jezik, v katerem želi knjigo prebrati. To kaže na enak odnos do obeh jezikov. Poleg izposoje knjig in ostalega knjižničnega gradiva je knjižnica aktivna tudi v organiziranju kulturnih prireditvev, seveda v obeh jezikih. Kar pa se tiče uporabnikov knjižnice, se jim zdi knjižnica institucija, ki promovira dobre odnose, tolerantnost in sodelovanje med različnimi narodnimi skupnostmi. Velik vpliv imajo tudi kulturne prireditve v obeh jezikih. Večina uporabnikov tudi odobrava način postavitve gradiva. Saj se vsi zavedajo, da v knjižnicah ni pomembno samo, kaj se posreduje, ampak tudi, kako se to posreduje.

Objavljeno v: *Living together - can library assist in achieving better understanding among members of different national communities?* V: *Open 2001 : knowledge, information and democracy in the open society : the role of the library and information sector. Proceedings of the 9th International BOBCATSSS Symposium on Library and Information Science*. Vilnius : Vilnius University, 2000, str. 185-192.

Mark Klobčar in Špela Zupanc

Opombe:

¹ Dewdney, P.; Ross, C. S.: Flying a light aircraft: reference service evaluation from a user's viewpoint. RQ 2, 1994, 217-230.

² CLEVELAND, Gary. Digital Libraries : Definitions, Issues and Challenges. (09.09.1999) <http://www.ifla.org/udt/op/>, str. 4.

BOBCATSSS bo v Portorožu dobil nove razsežnosti

Diplomant sociologije, strokovni sodelavec na centru za razvoj Univerze, vodja Osrednje družboslovne knjižnice Jožeta Goričarja, magister sociologije, svetovalec direktorja za informatiko na Zavodu SRS za družbeno planiranje, vodja plansko razvojnega oddelka na Raziskovalni skupnosti Slovenije, predstojnik Centralne medicinske knjižnice in asistent za biomedicinsko informatiko na Medicinski fakulteti, ekspert za informatiko pri Evropski komisiji v Bruslju, nosilec seminarskega predmeta Specialne knjižnice in predmetov Bibliometrija ter Primerjalno bibliotekarstvo na Oddelku za bibliotekarstvo Filozofske fakultete, vodja Računalniškega centra Univerze v Ljubljani, doktor znanosti, docent, vodja Centra za informatiko na Veterinarski fakulteti, ... To so dosedanje »postaje« v pestri karieri univerzitetnega učitelja, ki ob pedagoškem delu raziskovalno deluje na istih področjih ter širše na področju bibliotekarstva in informatike; ki je za svoje raziskovalno delo leta 1994 prejel nagrado Kalanovega sklada*, v zadnjih letih objavil več del s področja bibliometrije, metodologije in konkretnih primerov bibliometrijskega raziskovanja, v okviru primerjalnega bibliotekarstva pa se ukvarja predvsem s primerjavo različnih knjižničarskih sistemov in področij bibliotekarskega raziskovanja. Povrh vsega je tudi eden od mentorjev študentov - organizatorjev simpozija BOBCATSSS, ki bo prihodnje leto potekal pri nas, v Portorožu, zato smo docentu dr. Primožu Južniču v zvezi s tem zastavili nekaj vprašanj.

Pogovarjali sta se Barbara Zajc in Tanja Curhalek.

Kdaj ste se prvič seznanili s simpozijem BOBCATSSS in kakšna je bila vaša vloga v zvezi z njim pretekla leta?

S simpozijem sem se seznanil relativno pozno, leta 1999, ko je kongres potekal v Bratislavi. Žal se ga zaradi drugih obveznosti nisem mogel udeležiti, vendar se mi je zdela stvar zanimiva. Menim, da je s področja bibliotekarstva in informacijskih ved to eden večjih dogodkov v Evropi, tako po številu udeležencev, kot po kvaliteti in imenih sogovornikov. Gre torej za enega najbolj kvalitetnih in tudi množičnih simpozijev na tem področju, saj sodelujejo ugledni strokovnjaki, profesorji in predavatelji, potekajo pa tudi predstavitve referatov študentov, in to ne le dodiplomskih, ampak tudi doktorantov, ki pred-

stavijo svojo doktorsko nalogo skupaj z mentorji. Drugič sem se bolj aktivno začel ukvarjati s posvetom, ko je bil leta 2000 v Krakovu, kjer smo s študenti bibliotekarstva predstavili referata, ki sta se izkazala za dva boljših na posvetu in s tem smo dokazali, da lahko tudi dodiplomski študenti pod mentorstvom svojih profesorjev naredijo dobro, kvalitetno zadevo. Na osnovi teh referatov, ki sta bila zelo odmevna in opažena ter kasneje tudi objavljena v obliki člankov, smo dobili ponudbo, da bi bili skupaj z visoko šolo za bibliotekarstvo in informacijske vede iz Stuttgarta soorganizatorji jubilejnega, desetega simpozija BOBCATSSS 2002. Z odmevnim referatom pa smo sodelovali tudi na letošnjem simpoziju v Vilnius.

Kako sodelovanje slovenskih študentov na BOBCATSSS-u sprejema Fakulteta oziroma naš oddelek in kako je do tega sploh prišlo?

Naš oddelek je relativno majhen in mlad. Tu se odvija neke vrste kombinacija raziskovalnega in pedagoškega dela, ker menimo, da je na ta način, seveda ob praktičnih veščinah in znanju, takšna kombinacija najbolj pomembna za uspešnega diplomanta naše fakultete. Prav je, da se z raziskovalnim delom ukvarjajo tudi dodiplomski študenti in BOBCATSSS se mi zdi za to izjemna priložnost. Pri referatugre za predstavitev rezultatov raziskovalnega projekta, kjer potekajo vse faze raziskave - od študija literature, postavljanja hipotez, terenskih raziskav, do zbiranja, obdelave in na koncu objave rezultatov na uglednem mednarodnem simpoziju, in menim, da je to nekakšen idealen raziskovalni cikel, zato se mi zdi zadeva še posebej pomembna.

Druga stvar pa je seveda »naš lastni« BOBCATSSS, kjer se pojavljamo tudi kot organizatorji. Tu pride še do nove, dodatne izkušnje, prav tako povezane z raziskovalnim delom, in sicer kako organizirati kvaliteten znanstveni in strokovni kongres. Skratka, študenti se lahko naučijo celotnega procesa organizacije. Zato na Oddelku podpiramo in bomo tudi vnaprej sodelovali pri BOBCATSSS-u. S strani študentov praviloma pri tem sodelujejo najboljši študenti in jih je zato potrebno še dodatno spodbujati.

V kakšnem smislu je portoroški simpozij pomemben za Slovenijo, pa tudi za naš oddelek oziroma fakulteto?

Mislím, da je to prvi simpozij te velikosti, ki ga organiziramo na Oddelku, pa tudi v smislu stroke je, kolikor vem, do zdaj to največji mednarodni simpozij in vsekakor bo tudi odličen način za promocijo Slovenije. Glede uradnih govornikov, oziroma tistih, ki bodo simpozij odprli (program še ni povsem določen), pa sem vesel, da lahko povem, da bo eden uvodnih govornikov prof. dr. Pavle Gantar, minister za

informatijsko družbo, ki bo ne le odprl kongres, ampak bo imel tudi uvodni referat. Mislim, da je to zelo dobro, saj dr. Gantar ni le minister, pač pa tudi vrhunski strokovnjak in profesor s tega področja. Za druge govornike se še dogovarjamo, po dosedanjih izkušnjah so to običajno ugledni profesorji, strokovnjaki, zagotovo kateri tudi iz Velike Britanije, saj je tam naša stroka daleč najbolj strokovno razvita. Ti dogovori bodo potekali šele oktobra, zato je še težko karkoli reči.

Po drugi strani pa upam, da bodo tudi študenti znali ustvariti pravo atmosfero, predvsem za tisti del, ki mu rečemo »uvodna« oziroma »spoznavna« zabava in se dogaja prvi večer - kongres je torej razgiban tudi na ta način. Seveda pa se bo treba potruditi, da bo dosežena prava kombinacija tako strokovnosti in znanstvenosti kot tudi spoznavanja in druženja.

Povejte nam kaj o letošnjem simpoziju v Litvi: kakšna se vam je zdela kvaliteta simpozija in ali se vam zdi, da gre na bolje v primerjavi s prejšnjimi leti?

Težko bi primerjal, kajti vsak kongres ima svoje posebnosti. Litva je malce oddaljena za večino Evrope, tudi nam ni bilo tako enostavno priti tja, in ta oddaljenost se je delno poznala. Tako je bilo nekaj manj kvalitetnih referatov kot leto poprej v Krakowu, seveda pa je bilo nekaj še vedno zelo dobrih. Zdelo se mi je le, da so nekateri referati preveč prikazovali delo v posameznih knjižnicah, kar naj ne bi sodilo na takšen kongres. Želimo si izvornih raziskovalnih rezultatov, hočemo nekaj, kar je vredno objave. Po drugi strani pa je bila sama organizacija kongresa v Vilniusu zelo dobra.

In kaj pričakujete od simpozija v Portorožu?

Seveda, da bo najboljši od vseh doslej. Nekaj stvari smo želeli spremeniti, pomembno je predvsem to, da smo se odločili za Portorož, kajti doslej je bilo običajno, da je posvet potekal na univerzah. Naša želja pa je, da bi se dogajanje preneslo v lepše okolje, da bi kongres dobil neko novo razsežnost, tudi prostorsko, hkrati pa želimo simpoziju na ta način dodati tudi neko novo težo, kvaliteto. Želimo si čim več kakovostnih, dobrih prispevkov, seveda tudi veliko udeležbo. Prepričani smo, da je lega Slovenije takšna, da utegne že sama po sebi privabiti kar naj-

več udeležencev, tako da jih pričakujemo vsaj petsto. Seveda BOBCATSSS ni le znanstveni in strokovni kongres, je tudi odlična priložnost za druženje in izmenjavo izkušenj med (predvsem) različnimi univerzami. Poleg tega pridejo na simpozij tudi strokovnjaki iz prakse širom Evrope, kar pomeni, da je prisotnost na tem kongresu pomembna tudi za slovenske strokovnjake, zato je upam, da se ga bodo tudi ti udeležili v veliki meri.

Kako potekajo priprave na BOBCATSSS 2002 v Sloveniji in kakšna je vaša funkcija letos?

Priprave so v polnem teku, postavljene so osnovne informacijske zadeve, za podrobnejše in najnovejše informacije pa si lahko ogledate domačo stran www.bobcatsss.org, za aktualnost katere skrbijo študenti. Seveda smo zelo aktivni pri zbiranju raznovrstnih sredstev, saj jih ta kongres zahteva kar precej. Razposlali smo tudi t.i. Call for Papers, razpis za udeležbo, in upam, da se bo nanj s svojimi kvalitetnimi raziskovalnimi dosežki odzvalo tudi čim več slovenskih udeležencev. Na tem kongresu si želimo sodelovanja čim več strokovnjakov iz prakse, poleg tega pa kongres naj ne bi bil preveč vezan zgolj na knjižnice. Mislim, da bo to prvi kongres BOBCATSSS, ki bo dejansko razširil svoj obseg in ciljno skupino. Vemo namreč, da v ZDA in razvitih evropskih državah študij bibliotekarstva ni več vezan le na zaposlovanje v knjižnicah, ampak se strokovnjaki s področja bibliotekarstva in informacijskih ved zaposlujejo tudi na drugih področjih; povsod tam, kjer potrebujejo informacijskega strokovnjaka. Seveda to ni klasičen računalničar, pa tudi klasičen knjižničar ne, ampak tisti, ki poseduje neka znanja, ki so »vmes«. In ravno zato je tokratni BOBCATSSS z naslovno temo »HUM@N BEINGS and Information Specialists« namenjen širšemu krogu. To seveda ne pomeni, da zanemarjamo knjižnice, ampak ga poskušamo razširiti tudi na druga področja.

»Menim, da je s področja bibliotekarstva in informacijskih ved BOBCATSSS eden večjih dogodkov v Evropi, tako po številu udeležencev, kot po kvaliteti in imenih sogovornikov. Gre torej za enega najbolj kvalitetnih in tudi množičnih simpozijev na tem področju, saj sodelujejo ugledni strokovnjaki, profesorji in predavatelji, potekajo pa tudi predstavitve referatov študentov, in to ne le dodiplomskih, ampak tudi doktorantov, ki predstavijo svojo doktorsko nalogo skupaj z mentorji.«

Priprave potekajo skupaj z nemškimi študenti. Zakaj je navada, da simpozij BOBCATSSS organizirajo študenti dveh dežel?

Kot že veste, je BOBCATSSS akronim, sestavljen iz začetnic mest, katerih univerze so sodelovale ob ustanovitvi. Pri organiziranju simpozija pa gre za neke vrste tradicijo, pomeni, da so že od samega začetka poskušali na nek način združiti

Vzhod in Zahod Evrope. Glede na to, da je od samega začetka BOBCATSSS-a minilo deset let, to na nek način odraža padec berlinskega zidu in spremembe političnega sistema na Vzhodu. Vzhodna Evropa sicer ima bogato tradicijo bibliotekarstva in dolgoletne izkušnje iz šolanja, izobraževanja, vendar jim je manjkalo nekaj sodobnih prijemov, ki pa so jih lahko pridobili na Zahodu. Prav tako je zahodni del Evrope lahko pridobil prenekatero izkušnjo iz svojega vzhodnega dela. Skratka, gre za sodelovanje, zato obstaja tradicija, da se simpozij vedno organizira v sodelovanju dveh izobraževalnih ustanov, ene z Zahoda in ene z Vzhoda.

»Mislim, da bo to prvi kongres BOBCATSSS, ki bo dejansko razširil svoj obseg in ciljno skupino. Vemo namreč, da v ZDA in razvitih evropskih državah, vključno z Nemčijo, študij bibliotekarstva ni več vezan le na zaposlovanje v knjižnicah, ampak se strokovnjaki s področja bibliotekarstva in informacijskih ved zaposlujejo tudi na drugih področjih; povsod tam, kjer potrebujejo informacijskega strokovnjaka.«

Kot ste že rekli, je organizacija takšnega dogodka velik zalogaj, še posebej za študente, ki se ga morajo lotiti praktično iz nič. Se pravi, da je to neke vrste dopolnilo, pomemben doprinos k študiju, vsaj glede na to, da se pri nas študenti za sodelovanje odločajo prostovoljno, v nasprotju s prakso nekaterih drugih dežel, kjer je sodelovanje na BOBCATSSS-u del študijskega programa?

Žal je pri nas študij, ne mislim le na našem oddelku, pač pa na splošno na Univerzi, relativno nefleksibilen. Pri nas na primer ne moremo imeti izbirnega predmeta BOBCATSSS, kar je, recimo, pri nemških kolegih omogočeno. Zanje je to izbirni predmet, ki ga poslušajo tako kot druge predmete, v sklopu le-tega delajo seminarje in sodelujejo na kongresu. Pri nas to delno sicer poskušamo storiti v okviru Primerjalnega bibliotekarstva, ki med seboj primerja bibliotekarske sisteme; del programa tega predmeta je namenjen simpoziju. S predstojnikom oddelka, dr. Urbanijo, ocenjujemo, da pri organizaciji simpozija

sodelujejo najbolj motivirani ali, kot sem že rekel, najboljši študenti. Ti so očitno že dovolj notranje motivirani, kar je lepo. Pričakujemo pa tudi kako diplomsko nalogo s tega področja.

Ali pripravljate organizatorji BOBCATSSS-a kaka presenečenja za jubilejni deseti simpozij?

Če bi vam povedal, kaj pripravljamo, to ne bo več presenečenje!

S čim ste imeli do sedaj pri organizaciji največ težav?

Težav je seveda kar nekaj. Koordinacija ni vedno lahka, še posebej, ker smo dva tima na dveh koncih, v dveh različnih državah, zaradi česar imamo včasih o čem morda kake drugačne predstave. Osebnost se mi zdi najbolj zanimiva (upam, da s tem ne bom koga užalil) predstava, ki jo imajo naši kolegi o vzhodni Evropi. Opažamo, da imajo nemški študenti, pa tudi nekateri profesorji, še vedno predstavo o Sloveniji kot o neki vzhodnoevropski državi, ki je malodane razrušena od vojne. Več je tudi hecnih, drobnih doživetij, ko poskušam razložiti, da je pri nas standard relativno visok, a si težko predstavljajo, da smo zelo blizu nemškemu ali zahodnoevropskemu. Ko smo jih peljali v portoroški Avditorij, se je videlo, da so bili nekoliko presenečeni nad visoko kvaliteto Centra. Drugo presenečenje je bilo finančno, te stvari namreč niso zastoj.

Kakšno delo je še pred vami in kaj od tega bo po vašem mnenju najtežje?

Mi si želimo čim več udeležencev, to je kongres, pri katerem je tudi štiristo udeležencev dobro število. Vendar je pri tem vedno tako, da se praktično do zadnjega trenutka ne ve natanko, koliko jih bo dejansko prišlo. Mislim, da bo to najtežje, saj pomeni tudi komunikacijske težave, ker se lahko zadnji mesec pojavi veliko število ljudi, ki jim je treba potem nekje najti prenočišča. Seveda bodo prišli tako strokovnjaki kot študenti, in za slednje je treba najti malce cenejša prenočišča in tako dalje. Čaka nas še kar veliko dela.

Kako to, da ste se osebno odločili za prostovoljno pomoč pri pripravi simpozija v Portorožu?

Predvsem zato, ker sem se udeležil BOBCATSSS-a že prej in ker sem že sodeloval s študenti pri referatih. To delo mi sicer

»Želimo si čim več kakovostnih, dobrih prispevkov, seveda tudi veliko udeležbo. Prepričani smo, da je lega Slovenije takšna, da utegne že sama po sebi privabiti kar največ udeležencev, tako da jih pričakujemo vsaj petsto.«

resda jemlje veliko časa, vendar mi je v zadovoljstvo in veselje, še posebej, ko vidim, kako študenti strokovno napredujejo. Poleg tega predavam Primerjalno bibliotekarstvo in simpozij je na nek način povezan tudi s tem predmetom.

Na Oddelku tudi menimo, in to posebej poudarja njegov predstojnik dr. Urbanija, da je za Oddelek pomembno tudi mednarodno povezovanje, in BOBCATSSS je izjemna priložnost.

In za konec: imate ob vseh teh dejavnostih sploh še čas za hobije? Kako preživljate svoj prosti čas?

Preživljam ga s svojo hčerko, ki je letos končala prvi razred s samimi peticami. Starejši sin je tudi končal letnik, a seveda ne s peticami. Drugače pa mi, razen poleti, kaj dosti časa ne ostane, in nedvomno je vse skupaj kar naporno. No, za kako nogometno tekmo pa se še tudi najde kaj časa. Vendar upam, da bo končni rezultat zadovoljiv in da bo simpozij dobro organiziran.

Hvala za pogovor!

Prosim, bilo mi je v veselje, in seveda mi dovolite, da še pozovem vse študente, ki se še niso, da se letos vključijo v organizacijo posveta. Prav januarja bomo organizatorji še kako potrebovali dodatno pomoč, saj bo potrebno urejati veliko malenkosti.

Vabim pa tudi vse bralce, da se posveta od 28. do 30. januarja 2002 udeležijo. Ne bo jim žal.

Opomba:

*Nagrada, ki se podeljuje za strokovna dela, ki pomembno prispevajo k oblikovanju teorije slovenske knjižničarske vede in k praksi knjižničarske dejavnosti.

Priprave so v polnem teku

Skupina Organizacija

Kdo smo?

Organizacijsko skupino sestavljamo Julia Noe, Anne Sophie Mast in Sonja Svolfšak. Ustanovljena je bila med simpozijem v Vilniusu, kjer smo tudi prvič natančneje določili njene glavne funkcije in naloge.

Kaj je naša glavna naloga?

Najvažnejša je koordinatorska funkcija, kar po domače povedano pomeni, da naša skupina usklajuje delo ostalih skupin, določa roke za izvedbo posameznih nalog znotraj projekta ter skrbi za njihovo pravočasno izvedbo. Julia in jaz tudi vodiva redne setanke in poskrbiva, da zapisnike in sklepa dobijo na vpogled tudi vsi ostali člani ekipe BOBCATSSS 2002. Hkrati s tem arhivirava pomembno gradivo o tekočem dogajanju in organizacijskih zapletih in razpletih za naslednje generacije organizatorjev simpozija.

Kaj smo že naredili?

Najzahtevnejša naloga naše skupine do sedaj je bilo načrtovanje in vodenje skupnega sestanka slovenskega in nemškega dela ekipe maja letos v Ljubljani. Delo, ki sem ga opravila ob pomoči koordinatorev vseh ostalih skupin, je obsegalo: organiziranje prenočevanja nemških študentov in profesorjev, organizacijo prehrane, izdelavo delovnega urnika, organizacijo in izvedbo skupinskih ter individualnih diskusij, organiziranje izleta v Portorož in ogled Avditorija ter konec koncev tudi iskanje skromno odmerjenega prostega časa za medsebojno druženje in zabavo.

Toliko o dosedanjih naporih in uspehih organizacijske skupine. O ostalih dosežkih pa kdaj kasneje.

Sonja Svolfšak,
koordinatorka skupine
Organizacija

Priprava simpozija na mednarodni ravni je zahtevna naloga. To vedo vsi, ki so se kdaj že ukvarjali s čim podobnim. Pri pripravi simpozija BOBCATSSS je vse skupaj še malce bolj zapleteno, saj je že pripravljala skupina, sestavljajo jo nemški in slovenski študentje in profesorji, mednarodna. Zato smo si naloge porazdelili: vsako posamezno področje "pokriva" koordinatorska skupina. Kljub temu, da je delo včasih kar težavno, smo vsi odločeni, da pripravimo simpozij na najvišji ravni na vseh področjih. Pokukajte v delček mozaika priprave organizacijskih skupin!

Skupina Udeleženci

Kdo smo?

Mark Klobčar, Aleš Klemen, Rok Gregorin, Maja Rezman (SLO)
Bettina Feifel, Steffi Werner, Brigitte Dörner, Simone Koller, Petra Klamer (D)

Kaj je naša glavna naloga?

Organizacija kongresnih prostorov in prehrane, prenočišč za udeležence simpozija, sprejema prvi večer in zabave zadnji dan simpozija, skrb za (pred)registracijo in kotizacijo udeležencev.

Kaj smo že naredili?

- Kongres bo potekal v Portorožu v Avditoriju. Cene in pogoji Avditorija so znani.
- Dogovorili smo se za posebno ponudbo nekaterih portoroških hotelov, za cenovno ugodnejša prenočišča (študentske domove) se še dogovarjamo.
- Znan je tudi prostor in ponudba za sprejeme in prostor za zaključno zabavo.
- Glede tehnične opreme se še dogovarjamo.

Kaj nas še čaka?

- Odločiti se moramo za hrano med odmori in za tehnično opremo.
- Podpisati pogodbo z Avditorijem.
- Zamisel za izpeljavo in izpeljava sprejema in zaključne zabave.
- Dokončni dogovor glede cenovno ugodnejših prenočišč.
- Registracija udeležencev in rezervacije (individualno) ležišč za udeležence.
- Eventuelna organizacija prevoza z letališč do Portoroža in nazaj.
- Razno.

Ves čas sodelujemo s drugimi skupinami, tako da stvari poizkušamo urediti glede na želje/potrebe/možnosti in tako, da se potrebne informacije širijo.

Mark Klobčar,
koordinatorka skupine
Udeleženci

Skupini Marketing in Finance

Kdo smo?

Skupini sestavljajo isti ljudje: koordinatorica marketinške skupine je Darja Kogovšek, finančne pa Manuela Hari. Ostali člani skupin so v obeh enaki: Anamarija Velušček, Maja Orel in Mira Šubic.

Kaj je naša glavna naloga?

Ti dve skupini delujeta zelo povezano, saj imata isti cilj. Cilj, da BOBCATSSS simpozij uspe tudi na finančnem področju.

Kaj smo že naredili?

Najprej sta koordinatorici obeh skupin pripravili prošnjo za morebitne sponzorje oziroma donatorje, koordinatorica finančne skupine Manuela Hari pa je s pomočjo svoje skupine sestavila seznam le-teh. Ta seznam je zelo obsežen in je zahteval veliko truda in časa. Vanj je vključenih 240 slovenskih firm, bank, društev, ... Na razpolago imamo še krajši seznam, ki ga bomo začele »obdelovati« septembra.

Seveda smo na naslove prej omenjenih morebitnih sponzorjev že razposlale prošnje (to smo storile junija). Darja in Manuela pa sta nato največje izmed teh sponzorjev tudi osebno kontaktirali po telefonu. Manjše bomo kontaktirali septembra.

Koordinatorica skupine za marketing, Darja Kogovšek, je v sodelovanju s profesorjem Primožem Južničem pripravila tudi vso potrebno dokumentacijo za posebno prošnjo, ki jo je poslala na Ministrstvo za informacijsko družbo.

Koordinatorica Darja Kogovšek je nekaj finančnih sredstev že dobila od ŠOFF-a (Študentske organizacije Filozofske fakultete), uredila pa je tudi vse potrebno v zvezi z žiro-računom (odprt pri Zvezi bibliotekarskih društev Slovenije), na katerega se bo stekal pridobljeni denar (tako od sponzorjev kot tudi od kotizacij, ki jih bo-

do nakazovali udeleženci) in z njega seveda tudi korektno odtekal.

Kaj nas še čaka?

V naslednjih mesecih se bomo torej kar dobršen del časa posvečali sponzorjem, stike pa bomo navezali tudi z mediji in jih poskušali pritegniti k sodelovanju. Finančna sredstva bomo poskušali pridobiti tudi iz blagajne Študentske organizacije Univerze v Ljubljani ter seveda tudi od Zveze bibliotekarskih društev Slovenije, ki študentom že vseskozi finančno pomaga pri izvedbah različnih projektov. V času samega simpozija bo poskrbela, da se bodo plačevali računi in da bo vse, kar se tiče denarja, potekalo korektno in v skladu s pravili. Končni cilj skupin je seveda pozitivno stanje ob koncu BOBCATSSS simpozija.

Darja Kogovšek,
koordinatorka skupine Marketing

Skupina Informacijska tehnologija

Kdo smo?

Smo skupina, ki je sestavljena zelo zanimivo. Člani (Dare Majcenovič, Blaž Lesnik, Stanko Hribar) imajo za vodjo skupine predstavnico ženskega spola, Špelo Zupanc.

Kaj je naša glavna naloga?

Funkcioniramo zelo dobro, in pri pripravi domače strani BOBCATSSS 2002 (URL: <http://www.bobcatsss.org>), programa Abstract Manager smo več kot samo ustvarjalni.

Kaj smo že naredili?

Naredili smo že kar nekaj različnih verzij domačih strani BOBCATSSS 2002. Najprej smo naredili uvodno, predstavitevno domačo stran, in tako laže, slikoviteje in bolj nazorno predstavili na prvem obisku pri naših soorganizatorjih BOBCATSSS-a v Nemčiji, kako naša skupina BOBCATSSS v Sloveniji deluje. To stran na internetu ni mogoče več videti, vendar smo jo (kot se za sodobne bibliotekarje spodobi) skrbno arhivirali!

To stran smo nato razširili

in popravili. Nastala je prav lepa (baje malo preveč roza - vpliv ženske :o)) domača stran, ki smo jo z nemško pomočjo promovirali v Litvi na BOBCATSSS-u 2001. Ta stran je bila namenjena predstavitvi in reklami BOBCATSSS-a 2002 v Portorožu. Uspelo nam je. Stran je bila dobro obiskana in obiskovalci strani so bili zadovoljni. Tako so dobili prve informacije o našem BOBCATSSS-u.

Da pa smo postali tako »profesionalni«, kot smo danes, nam je pomoč različnih mojstrov izdelave domačih strani (Klemen Humar, drugih računalničarjev, prijateljev, ...) koristila. Konec junija nam je le uspelo, in postavili smo na strežnik zdajšnjo domačo stran, ki jo redno ažuriramo in dodajamo pomembne informacije, ki so lahko v pomoč našim »obiskovalcem«.

Program Abstract Manager smo naredili z veliko pomočjo Gregorja Guština (bodočega računalničarja). Program nam bo pomagal (predvsem skupini za program in predavatelj) pri ocenjevanju in izboru izvlečkov. Program smo naredili v programu Visual Basic in Access-u.

Naša skupina ima ekvivalentno skupino tudi v Nemčiji. Njihov koordinator Niko Plamper ima v skupini še 3 člane (Kerstin Seber, Susanne Haas in Patrick Fichtner). Skrbijo za intranet (ki ga veliko uporabljamo za komunikacijo med skupinami) in izdelujejo bazo podatkov za udeležence simpozija v Portorožu. Z vzajemno pomočjo sodelujemo in se pri delu tudi zabavamo!

Špela Zupanc,
koordinatorka skupine
Informacijska tehnologija

Skupina Publikacije

Kdo smo?

Skupino sestavljamo Barbara Zajc, Blaž Lesnik, Kristina Hoffmann, Tanja Curhalek in Nina Janžekovič.

Kaj je naša glavna naloga?

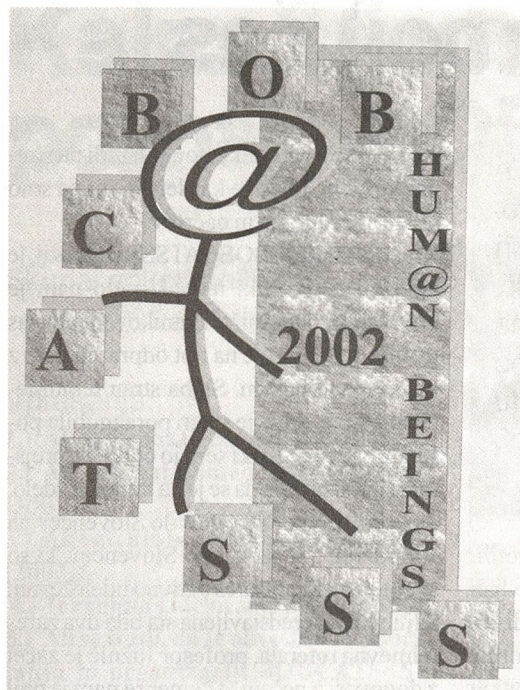
Priprava zbornika objavljenih referatov in drugega spremljevalnega gradiva.

Kaj smo že naredili?

Naša skupina je doživela svoj »krst« z nalogo, ki jo je doletela čisto na začetku (že skoraj pred letom dni). Pripraviti smo morali namreč plakate in zgibanke, ki naj bi

jih uporabili že na 9. simpoziju v Litvi januarja 2001. Delo je potekalo skupaj z nemško skupino in kmalu se je zataknilo. Iz težav s financami je stvar prerasla v težave z oblikovanjem logotipa simpozija. Ne glede na to, ali so različnim pogledom botrovale kulturne ali kake druge razlike, je bilo kompromis težko poiskati. Na koncu smo sklenili, da uraden logotip simpozija ostane tak, kot je bil že lani in kot naj bi bil tudi vnaprej. Glede na temo, ki bo v Portorožu v ospredju, pa smo sprejeli tudi nemški predlog logotipa, ki ga lahko vidite zgoraj.

Kaj nas še čaka?

Težave, ki jih prinaša skupinsko delo, so za vsak projekt preizkušnja. V mednarodnem timu, kot ga imamo pri pripravi simpozija, je zato toliko pomembnejše sodelo-

vanje in skupen trud za kvaliteto in uspeh simpozija. Ta zavest bo morala biti tudi v prihodnjih mesecih v ospredju. Našo skupino čaka še delo z brošurami o Portorožu in Piranu, priprava zgibank s programom simpozija ter glavna naloga: priprava zbornika objavljenih referatov. Že sedaj se zavedamo, da bo to ena izmed zadnjih nalog pred samim začetkom simpozija, kjer se bomo borili s časom. Prav tako bo tudi priprava CD-ROM-ov objavljenih člankov zahtevala trud in čas.

Veliko dela, ki bo po treh dneh konec januarja v najboljšem primeru obstalo na knjižnih policah v knjižnicah širom po Evropi. Cilj vseh nas, ki sodelujemo pri pripravi simpozija pa je, da bi obiskovalcem simpozija ostal jubilejni BOBCATSSS v lepem spominu - tako po organizacijski plati, kot po kvalitetnih referatih. Le tako se bo tudi po končanem simpoziju zbornik v taki ali drugačni obliki znašel v rokah knjižničarjev, informatikov, profesorjev in študentov ...

Blaž Lesnik,

koordinator skupine Publikacije

Skupina Program in predavatelji

Kdo smo?

Skupino Program in predavatelji sestavljamo Mark Klobčar, Gordana Lalović, Saša Vidmar in Branka Badovinac (slovenski del skupine) in Patrick Fichtner, Tina Klinger, Meik Kowollik in Anne-Sophie Mast (nemški del skupine).

Kaj je naša glavna naloga?

Naš cilj je sestaviti kvalitetni program simpozija BOBCATSSS 2002 na podlagi objavljenih referatov.

Kaj smo že naredili?

Najprej smo postavili naslov in njegove podteme, in sicer je ta za leto 2002 »Hum@n Beings and Information Specialists«. Naslov simpozija smo skušali postaviti v okvir prihodnosti in vizij bibliotekarstva in kot takega tudi izven njegovih meja. V ta okvir smo zajeli celotno informacijsko znanost kot tudi druga sorodna področja, katerih celoto smo označili z imenom informacijski specialisti. Na podlagi temeljev smo nato sestavljali tekste za letak, internetno stran in poziv k prijavi abstraktov (call-for-papers). Sledilo je zbiranje naslovov potencialnih govorcev iz Slovenije in tujine, katerim smo pošiljali simpozijško gradivo.

Kaj nas še čaka?

Zbiranje in izbiranje prispelih abstraktov s pomočjo računalniškega programa Abstract manager, posebej narejenega za naš simpozij. V okviru tega računalniškega programa smo sestavili njegov koncept delovanja in besedilo za funkcijo Pomoč. Izbiranje abstraktov bo temeljilo na že vnaprej postavljenih kontekstnih smernicah kot osnova za sestavljanje programa simpozija. Program bo poleg prispelih referatov vključeval še slavnostne, uvodne in zaključne govorce. Skupina Program in predavatelji bo sodelovala tudi pri sestavljanju kongresnega zbornika. V glavnem - garaško delo!

Branka Badovinac

koordinatorka skupine Program in predavatelji

Herbika

Usodne zamenjave
Sabljasti triplat za steroide
Produkcije v bioreaktorju
Bršljan pri prehladu
Primerjave - Zanzibar

 Vitrum d.o.o., Hradeckega 38,
1000 Ljubljana, Slovenija, tel.: 01 426 14 12,
e-mail: marketing@vitrum.si,
<http://herbika.vitrum.si>

BOBCATSSS skozi (moj) čas

Še zdaj se prav dobro spominjam: bilo je sredi avgusta, v času vročih poletnih dni, in jaz sem stala pred oglasno desko Oddelka za bibliotekarstvo. Z zanimanjem sem si ogledovala vsebino oglasne deske in iskala novih sporočil in obvestil. Posebno pozornost mi je zbudilo vabilo Saše Zupanič, takrat asistentke na Oddelku, k izvajanju raziskave, ki se bo predstavila na 6. mednarodnem simpoziju BOBCATSSS v Budimpešti, hkrati pa se bo sodelujočim študentom štelo to kot opravljen seminar pri predmetu Metodika bibliotekarskega komuniciranja, ki ga je takrat predavala prof. dr. Darja Piciga.

Foto: Blaž Lesnik

reč bilo takih, ki smo se stvari resno lotili. Razdelili smo se v dve skupini in pripravljali tudi dva referata.) Seveda so bile tudi radosti, a takrat sem bila na te manj pozorna. Nanje se spomniš šele čez čas... v trenutkih slepih ulic, koncev poti in brezizhodnih položajev pa te ima, da bi vse skupaj pustil (saj se spomniš, Blaž, svojih besed: »Ko bo konec, bom vse skupaj zažgal.«). Ampak, če zdaj pomislim na to, se mi vse skupaj zdi kot ena učna doba, brez katere enostavno ne gre. Kako drugače sem se stvari lotevala naslednjič - čeprav tudi naslednjič seveda ni šlo vse povsem brezhibno...

Velikemu trudu je sledila velika zmaga. Zares. Odlično smo se izkazali na predstavitvi svojih dveh referatov v Budimpešti. Čestitke, pohvale, spodbudne besede,... pa vseeno niso bile zadostna motivacija, da bi se naslednje leto spet prijavi na simpozij kot aktivni udeleženci. Ker je Saša Zupanič zapustila Oddelek, iz profesorskih vrst ni bilo nikogar, ki bi bil nad BOBCATSSSOM posebej navdušen. Ampak par zanesenjakov nas je ostalo... če že nič drugega, smo si vzeli nekaj dni sredi zimskih počitnic in obiskali še eno evropsko prestolnico: Bratislavo, kjer se je odvijal 7. BOBCATSSS simpozij. Pred tem smo se ustavili še na Dunaju. Zares lep imam zapisan tisti čas... in koliko sem se smejala... in imela rada...

Bratislava je ostala brez govorcev slovenskega rodu - nobenega referata nismo predstavili, smo pa izoblikovali trden sklep, da se to prihodnje leto ne bo ponovilo.

Bilo je na vlaku, ko smo se vračali proti domu. Naredili smo celoten načrt, kako se bomo lotili predstavitve BOBCATSSS-a, kako bomo privabili še druge, organizirali »BOBCATSSS po BOBCATSSS-u«, navdušili profesorje, da bodo razpisali semi-

narje, ki se bodo lahko pojavili tudi na simpoziju,... Ja, ideje so kar letele, mi pa smo bili polni energije in načrtov.

Krakow 2000, 8. BOBCATSSS simpozij, je tako bil tisti veliki met. Uspelo nam je privabiti študente nižjih letnikov in bilo nas je toliko, da smo se na pot odpravili celo z najetim avtobusom. Slaba stran te »množičnosti« je, da se je s tem porazgubila posebna povezanost, ki sem jo čutila na prejšnjih simpozijih, in da se je na trenutke zdelo, da je bolj pomembno število Slovencev na simpoziju, kot pa število Slovencev, ki so se simpozija tudi zares aktivno udeleževali. Kljub temu: predstavljena sta bila dva zares odmevna referata, profesor Južnič je začel z dogovori o nečem, o čemer se nam je prej zdelo iluzorno že samo sanjati... Temelji za BOBCATSSS 2002 v Sloveniji so bili postavljeni v Krakowu.

Ne, v Vilnius nisem šla, čeprav bi enkrat prav rada obiskala to litvansko mesto. Enkrat poleti... Tudi v pripravljalnem teamu nisem. Druge stvari so dobile prioriteta mesta v mojem življenju, pa tudi mislim, da sem svoj kos potice pojedla. Mi smo pred leti naredili prve korake, tako zelo pomembne in odločilne, a zdaj mesto (in dolžnost!) pripada drugim. Mlajšim generacijam. Kajti le z neposredno izkušnjo se nečesa lahko zares naučiš. In kakšna neverjetna priložnost se s tem ponuja.

Pred nami je torej BOBCATSSS 2002, ki se bo zgodil v Sloveniji. Ne, tega si niti v najbolj smelih in optimističnih načrtih tiste vožnje z vlakom nismo nadejali.

Vem in prepričana sem, da bo to projekt, ki bo izpeljan na zavidljivi ravni in bo požel veliko pohval, kljub (pregovorni) preveliki samokritičnosti in nezadovoljstvu, s katerimi se Slovenci tako radi kitimo.

Zato: pogum, pripravljalne skupine BOBCATSSS 2002! Pogum, potrpljenje in optimizem.

Vsi tisti pa, ki berete pričujoči prispevek, naj mi bo dovoljeno povabilo: pridite v Portorož, če pa vas iz kakršnihkoli razlogov v Portorožu ne bo, čimbolj na široko seznanjajte ljudi z dogodkom, ki se ima zgoditi pri nas; govorite in pišite o tem.

BOBCATSSS 2002 je velika čast in odgovornost hkrati, je sinonim za slovensko in bibliotekarsko samozavest.

Damijana Ošljaj

Zame se je takrat začejalo tretje leto na fakulteti in kar malo z zavistjo sem poslušala študente drugih oddelkov in drugih fakultet, ko so pripovedovali o terenskih vajah, sodelovanju s tujimi študenti, mednarodnih izmenjavah itn., saj sama v okviru svojega študija (A-primerjalna književnost, B-bibliotekarstvo) te možnosti (še) nisem imela.

To in pa opravljen seminar je pripomoglo, da sem se za stvar takoj zagrela. Kaj lepšega pa si študent bibliotekarstva sploh lahko zaželi, kot je preživeti pozne januarske dni v madžarski prestolnici in za povrh še v družbi mednarodne bibliotekarske javnosti?

Seveda so potem stvari potekale malo drugače, kot sem si v začetku predstavljala. Najprej je prišlo spoznanje, da bom z vsem skupaj imela precej več dela, kot pa bi ga imela, če bi delala navaden seminar. Naslednje spoznanje je bilo, da delo v skupini prinaša s seboj težave, ki jih v solo varianti sploh nisem poznala. (9 nas je nam-

Kako študenti bibliotekarstva poznajo BOBCATSSS?

Skupaj anketiranih:

26 (različni letniki)

Vprašanja:

- 1.) Ali si že slišal za BOBCATSSS?
- 2.) Ali veš, kaj pomeni BOBCATSSS? Opiši!
- 3.) Ali veš, kje bo potekal naslednje leto (2002)?
- 4.) Te zanima sodelovanje pri simpoziju?
- 5.) Ali se ti zdi, da je obveščanja o dogajanju in organizaciji BOBCATSSS-a dovolj?

Razlaga rezultatov:

Na vprašanje, ali so že slišali za BOBCATSSS, je kar osemnajst (18) študentov odgovorilo pritrdilno. Peščica nevednežev (8) pa je po majhni spodbudi le pobrskala po spominu in pritrdila, da so morda že slišali nekaj o tem, čeprav je bila njihova prva reakcija nikalna. Spomnili so se plakata na oglasni deski.

Drugo vprašanje je bilo obširnejše. Anketiranci so morali opisati, kaj je BOBCATSSS. Šestnajstim (16) je šlo dobro od rok, in nekateri so celo razvozlati kratico, predvsem študentje četrtil letnikov. Štirje (4) so odgovorili na vprašanje »le približno«, kar pomeni, da so vedeli da: »... gre za nek sestanek ...« ali pa, da je: »... v zvezi z bibliotekarji ...«, študentka iz tretjega letnika se je spomnila celo seminarjev, ki jih je zasledila na spletni strani. Tudi tu je

bilo kar šest (6) nevednežev, ki se jim ni niti sanjalo, kaj bi to lahko bilo, ali kako bi to opisali.

Lokacija naslednjega BOBCATSSS-a je bila znana kar petnajstim (15) študentom. Odgovor so izstrelili kot iz topa, ostalih enajst (11) pa je vedelo, da bo BOBCATSSS potekal v Sloveniji. Nekateri so se celo opredelili za pokrajino in pravilno ugotovili, da bo nekje na Primorskem, dva (2) pa sta po krajšem premisleku ugotovila, da bo v Nemčiji.

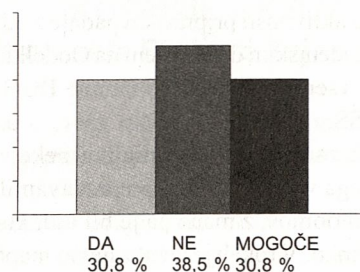
Ob omembi sodelovanja se je večina (10) odločila za nesodelovanje. Kar osem (8) jih je v hipu odgovorilo pritrdilno, osem (8) študentov pa ni bilo prepričanih, ali bi sodelovali ali ne; med temi osmimi so bili tisti štirje (4), ki niso bili čisto popolnoma seznanjeni z BOBCATSSS-om, a jih je že sama ideja zanimala. Osem (8) študentov, željnih sodelovanja, je bilo iz drugega in tretjega letnika.

Da je reklame za BOBCATSSS premalo, je bilo čutiti pri zadnjem vprašanju, čeprav se je večina anketiranih (10) odločila za kategorijo »še kar«. Še najbolj resničnih je bilo pet (5) odgovorov na kategorijo »niti ne« in dve (2) odločni zanihanji. Odgovor »niti ne« je bil vseh tistim študentom, ki niso vedeli, kaj je BOBCATSSS, saj se je natančnejši odgovor kar trikrat glasil: »... niti ne, če jaz nisem slišal zanj!« Štirje (4), ki so bili zadovoljni z reklamo, so bili študenti četrtil letnikov in med njimi celo dva organizatorja BOBCATSSS-a.

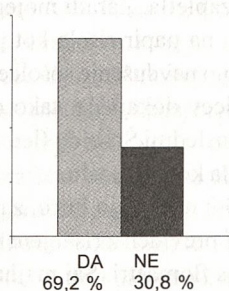
Ker nas je zanimala splošna osveščanost in seznanjenost študentov bibliotekarstva s simpozijem BOBCATSSS, smo v začetku septembra 2001 anketirali 26 študentov vseh štirih letnikov, in večina jih je bila kljub času izpitov pripravljena odgovoriti na pet zastavljenih vprašanj. Zanimalo nas je predvsem, ali je obveščanje o dogajanju dovolj učinkovito in ali se naši študenti poleg študija zanimajo tudi za občudnijske dejavnosti kot je spremljanje oz. sodelovanje pri najpomembnejšem mednarodnem bibliotekarskem simpoziju.

Anketo so izvedli in zapisali
Dare Majcenovič, Kristina Hoffmann
in Aleš Klemen

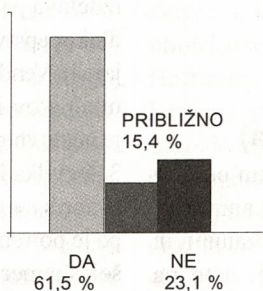
4.) Te zanima sodelovanje pri simpoziju?

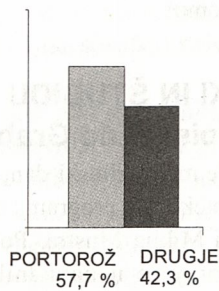
1.) Ali si že slišal za BOBCATSSS?

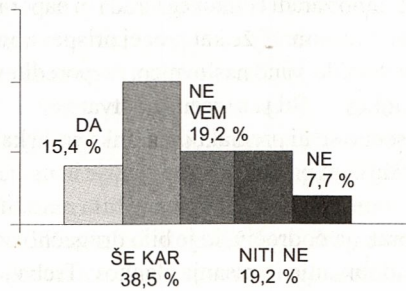
2.) Ali veš, kaj pomeni BOBCATSSS? Opiši!

3.) Ali veš, kje bo potekal naslednje leto (2002)?

5.) Ali se ti zdi, da je obveščanja o dogajanju in organizaciji BOBCATSSS-a dovolj?

Kako je zaživel Štubidu ...

»Študenti bibliotekarstva vendar morajo imeti svojo revijo!« je bilo slišati vzklike še pred nekaj leti v petem nadstropju Filozofske fakultete. Zbrali smo se in poskrbeli glede tega. Pri nastajanju naše revije je sodelovalo precej kolegov študentov bibliotekarstva, nekaj oseb pa je bilo ključnih in te nam bodo razkrile svoje občutke, strahove, radosti ustvarjanja. Pri branju tega prispevka boste odkrivali (skoraj) vse skrivnosti nastajanja prve revije študentov bibliotekarstva.

PRVI ZAMETKI (napisal Blaž Lesnik)

Zares se je začelo spomladi, leta 1999, ko je izšla prva (pravzaprav nulta) številka, takrat Bibliotekarčkov Štubiduja. Vendar je bil to le tisti zadnji korak, na kate-rega smo nekateri čakali že nekaj let prej. Dejstvo, da je naš mladi oddelek med zelo redkimi, ki niso imeli svojega časopisa, revije ali lista, ni ostalo neopaženo. Prav tako so aktivnosti priprav sovpadale z ed-inim študentskim dogajanjem na Oddelku, to je z vsem, kar je slišalo na ime BOB-CATSSS.

Z vseh začetkov se spominjam nekega zimskega večera, ko sem po predavanjih odhajal domov, z mano pa je bil tudi kolega Hinko. V rokah je držal zajetno mapo in neutrudno razpravljal. Seveda sva se vsake toliko ustavila, da je odprl svojo mapo in iz nje privlekel nekaj listov. Potem sva spet debatirala. Takrat sem začutil, da bi bilo prav, da se iz tega nekaj »izcimi«. Že samo zaradi Hinkovega truda in napora. Zbral je namreč že kar precej prispevkov, imel oblikovano naslovnico, razporeditev člankov ... Bil je s srcem pri stvari.

Vseeno se ni premaknilo. Hinko je še kar nekaj časa prenašal s sabo papirje in mape, časopisa pa ni bilo. Treba je bilo narediti korak na področju, ki je bilo drugačno od pridobivanja in pisanja člankov. Treba je

bilo poskrbeti za finance, organizirati redakcijo, skratka idejo realizirati. Ker je s financami vedno križ, smo sklenili, da bomo skromni. Nulta številka je izšla na enem A3 listu (4 A4 strani) in bi jo lahko poimenovali List. V 70 izvodih smo jo skopirali in razdelili po oddelku. Kmalu zatem (maja 1999) nam je uspelo pripraviti prvo (celo dvojno!) številko na 11 straneh. Kopiranje smo imeli zagotovljeno na Oddelku. Tokrat smo naklado povečali na celih 90 izvodov. Ker nismo imeli nikakršnih finančnih sredstev, smo na začetku načrtovali, da bo Štubidu v tiskani obliki izhajal le kot napovednik, članki pa bodo v celoti objavljeni na internetni strani. Vendar iz tega ni bilo nič.

Prišlo je leto 2000, tisočletni hrošč in drugi letnik Štubiduja. Ja, Bibliotekarčkov Štubidu se je preimenoval v Štubidu. Z imenom je bilo kar nekaj težav. Mnogim ni bil všeč, zdel se je preveč otročji in nismo imeli povezave z bibliotekarstvom. V tistem času se je veliko govorilo in prerekalo o novi obliki, zasnovi in prenovi Štubiduja, naredilo se ni nič. Bilo je na tem, da vse pade v vodo in da Štubidu zatisne oči, še preden je ugledal luč sveta.

Pa vendar - vsake težave rodijo svoj sad. Glavno je, da nismo obupali. Rodil se je prvi tiskani Štubidu z naslovnico Mikija Mustra, za kar gre glavna zasluga kolegu Edu. Posledica tiskanja je bilo tudi novo število izvodov (250), ki se je obdržalo do danes. Postavljeno je bilo tudi uredništvo z glavnim urednikom Daretom in pomočniki. Od tu naprej je Štubidu dobil svoje mesto. Ime smo bistroumno povezali z bibliotekarstvom in v upanju, da bo ŠTUDENTSKI BIBLIOTEKARSKI DUH še dolgo prisoten med nami, vam priporočamo, da si revijo vzamete v roke, jo prelistate, ocenite in nam tudi sporočite svoje kritike. Veseli jih bomo!

MIKI IN ŠTUBIDU (napisal Edo Grabrijan)

Bil je mrzel zimski dan, ko sem odšel v Kinoteko. Na programu so bili animirani filmi Mikija Mustra. Pol ure zanimivih prizorov in nenavadnih idej, nato pa

Mikijev pogovor z občinstvom. Pritegnila me je njegova odprtost in predvsem preprostost - da je človek, ki ustvarja za ljudi (in za otroke). Ob koncu pogovora, ko sem mu nakazal željo po risbi za našo naslovnico, mi je zaupal svojo telefonsko številko in me povabil na obisk.

Čez nekaj dni sem že občudoval nove ponatise njegovih stripov. Potožil mi je, da ni zadovoljen z njihovo prodajo. Kot nalašč. On nam nariše naslovnico, mi mu povečamo prodajo! Beseda je obrodila sadove. Ni bil sicer »bibliotekar v akciji«, kot sem si ga predstavljal sam, a tudi klasični preobremenjeni knjižničar na risbi je bil čudovit. Naslovnico za prvo tiskano revijo smo dobili! Potrebno je bilo sicer nekaj truda, da sem spravil v promet tiste stripe, a Miki je le Miki. Upam, da nam je bil v veselje, tako velikim kot malim otrokom, študentom, profesorjem,...

NASTAJANJE NASLOVNIC (napisala Kristina Hoffmann)

Miki Muster! Namesto mojega predloga bo na naslovnici Mustrov predlog! Tak je bil načrt za prvi Štubidu, pri katerem bi sodelovala tudi jaz. Vprašanje, ali sem kaj nezadovoljna, ker so odklonili moj predlog, je bilo odveč. Bilo mi je v čast tekmo-vati z nekom, čigar stripi so mi pestrili dneve otroštva.

Kasneje se je celo izkazalo, da je moj predlog pristal na naslovnici naslednjega Štubiduja (letnik 3, številka 1), pa še vsi so bili navdušeni nad njo, tako da nisem bila nezadovoljna, le zelo navdušena!

K Štubiduju sem pristopila zato, ker me je kolega sošolec Aleš poznal kot nekoga, ki zna risati. Kvalifikacije (Srednja oblikovna šola) so zadostovale in ideja je prišla hitreje, kot sem pričakovala. Dejanska izdelava pa se je zapletla. Zaradi mojega dlakocepstva sem na papir risala kot po jajcih. Vendar je bilo navdušenje sošolcev, urednikov in bralcev dokajšnje, tako da je naslovnica za naslednji Štubidu (letnik 3, številka 2) stekla kot po maslu.

Skice s svinčnikom nastanejo hitro, zato pa je potrebno biti previden z risanjem na šelešamer papir s flomastri. Saj majhna

napaka pokvari celoten izdelek, ki ga je potrebno ponovno pričeti risati od začetka. Ali pa sem samo jaz takšna?

Tudi drugo naslovnico so bralci dobro sprejeli in vse kaže, da bom ostala pri pripevanju naslovnice še nekaj časa.

UREDNIKOVANJE (napisala Aleš Klemen in Dare Majcenovič)

Najino sodelovanje pri Štubidu se je pravzaprav pričelo s pomočjo na posvetovanju ZBDS leta 1999 »Profesionalnost in kakovost v knjižničarstvu«, kjer sva pomagala pri organizaciji. Tam sva se spoznala tudi s študenti bibliotekarstva višjih letnikov Martino Kerec, Darjo Kogovšek, Brino Jerič, Blažem Lesnikom, Edom Grabrijanom, Hinkom Štrukljem-Špenkom in ostalimi. Ti so začetniki revije Štubidu, ki se je na začetku imenovala »Bibliotekarčkov Štubidu«. Oni so naju povabili na sestanek »Sekcije študentov bibliotekarstva«. In odločila sva se za sodelovanje pri reviji Štubidu. Sodelovala sva pri zadnjih treh številkah. Te so bile tiskane, prejšnje pa so bile še prave študentske, torej fotokopirane.

Na začetku je bilo potrebno privabiti študente k pisanju za revijo. S tem smo se trudili vsi v ekipi, pa tudi sami smo kaj napisali. Še posebej pa je šel študentom na živce Dare Majcenovič, ki je skoraj vsakogar, ki ga je srečal, vprašal, če bi kaj napisal za revijo. K sreči ga je vna malo minila do druge številke, pri kateri sva sodelovala, saj je postal urednik. Večina člankov je bila in še vedno obsega teme, ki niso povezane s bibliotekarstvom, npr. potopisi in razni hobiji ... Ko nam je uspelo zbrati dovolj člankov, smo se pač odločili, da bomo izdali to številko v tiskani obliki. In tu se je zabava pravzaprav šele zares pričela, kajti nihče od nas ni vedel ničesar o tiskarnah in izdajanju. Torej smo se vsega učili sproti, preživeli po cele dneve pred računalniki in oblikovali revijo. Z oblikovanjem smo se takrat ukvarjali predvsem Aleš Klemen, Dare Majcenovič in Edo Grabrijan, ki se je reviji takrat posvetil v celoti in bi brez njega bilo vse skupaj bistveno težje. Tukaj bi predvsem omenila, da nam je bil v veliko pomoč KGB*ZOD (Grafični biro Zavod za odprto družbo), saj so nam omogočili brezplačno uporabo njihove računalniške opreme. Naslednji korak je bila tiskarna Littera Picta, kjer se

(Tudi) tako nastaja Štubidu: treba je zbrati prispevke in ideje, vse skupaj temeljito preučiti in predebatirati ...

je malo zatikalo in je bilo potrebnih več popravkov, na koncu pa je le nastal Štubidu letnik 2, številka 2, z naslovnico, ki jo je narisal Miki Muster. In smo si rekli: »Za prvič ni slabo!« ter jo šli osebno razdeljevati (čeprav bi jo morali prodajati) študentom bibliotekarstva ter ostali zainteresirani javnosti.

Tudi naslednja številka je nastala na podobnem način, toda brez Eda, ki se je odločil prepustiti iniciativo nam študentom, saj je bil on že absolvent in na dobri poti do diplome. Ko se je nabrala kritična količina člankov, to je ravno toliko, da se nam je zazdelo, da bi se dalo napolniti 24 strani revije, je počilo in revija je bila v tisku v manj kot tednu dni. Toda ta teden je bil naporen! Tokrat smo morali delati na svojih računalnikih, saj je »Zavod za odprto družbo« prenehal delovati. To je seveda pomenilo veliko potrpljenja in kreativnosti, to je, kako iz omejenih sredstev iztisniti kar največ. A nam je uspelo! Nastal je Štubidu letnik 3, številka 1 s prekrasno naslovnico, ki jo je narisala študentka bibliotekarstva (in najina sošolka) Kristina Hoffmann.

Kristina je narisala tudi naslovnico za Štubidu letnik 3, številka 2. To pa je bila pravzaprav edina oblikovna podobnost s prejšnjimi številkami, saj se nam je pridružila kolegica Barbara Zajc, ki se je že ukvarjala z oblikovanjem revije. Razlika je

tako očitna, da bi se lahko reklo, da je Štubidu stopil na stopničko višje, da je napredoval. Tudi organizacija znotraj uredništva se je spremenila, Tanja Curhalek je poskrbela za organizacijo sestankov in zapisnikov, Blaž Lesnik pa izdatno skrbi za priganjanje k delu in kreativnosti. Midva pa poskušava karseda največ pomagati kot veva in znava.

OBLIKOVANJE REVIE (napisala Barbara Zajc)

O tem, kako je Štubidu pravzaprav nastal, ne morem reči ničesar, ker pri samem nastanku, ideji in prvih štirih številkah nisem bila navzoča.

Sem pa prepričana, da je to (časopis) dobra stvar. Iz več razlogov: Študentski časopis je namreč priložnost, da se študentje med seboj bolje spoznajo, da se podrobneje seznanijo z dogodki na Oddelku in na Fakulteti ter se tako z dodatno spodbudo vanje tudi aktivno vključijo, z objavo svojih prispevkov lahko na razne načine izrazijo svojo ustvarjalnost in še marsikaj. Nenazadnje je tudi sodelovanje pri nastajanju takega časopisa dragocena izkušnja, ki omogoča vsaj približno seznanitev s tem, kako poteka delo (kateregakoli) uredništva in kako nastaja publikacija od ideje do tega, da pride v roke bralca. Ker sem sama imela izkušnje

s tovrstnim delom že pred začetkom in med samim študijem, me je na nek način sicer mikalo sodelovanje že ob samem nastanku Štubiduja, a se, glede na to, da zaradi vseh obveznosti nekako nikoli ni bilo časa, tega raje nisem lotila, saj gre za odgovorno delo, ki ga ne moreš opraviti kar mimogrede. A za vse se nekoč najde čas in tako sem se pri zadnji številki pridružila skupinici zagnanih kolegic in kolegov in priznati moram, da je bilo, kljub manjšim težavam in nesporazumom - predvsem v zvezi s tiskom - navsezadnje zelo zabavno.

Dela smo se lotili sprva malce neorganizirano, a smo kmalu našli skupen jezik in napravili natančen načrt poteka dogodkov: najprej smo izbrali tekste za objavo in glede na njihov obseg in tematiko določili koncept časopisa in obseg strani, izbrali smo slikovno gradivo in t.i. »mašila« (ponekod se tekst pač ne zaključuje ravnoma na koncu strani, ki je še predvidena za nek tekst ali temo), za kar so se kot zelo hvaležni izkazali razni reki in pregovori, »oblečeni« v simpatične oblačke.

Zastavili smo si tudi časovne roke, do kdaj naj bi bilo kaj narejeno, kjer pa so se pokazale prve ovire in prvi razlog za kasnejši izid od predvidenega - na nekatere prispevke je bilo namreč treba predolgo čakati, zato naj izkoristim priložnost in na tem mestu vsem, ki bodo v bodoče prispevali karkoli za katerikoli časopis, ne le Štubidu, položim v misli tole: držite se

rokov, ki vam jih zastavi uredništvo, od tega je namreč odvisno marsikaj! Tekste je namreč potrebno prebrati, urediti, lektorirati, glede na njihovo dolžino in vsebino se izdela tudi koncept časopisa, če slike niso priložene tekstu, je morda potrebno poiskati in izbrati tudi tovrstno ustrezno gradivo. Zatem je treba poskenirati in obdelati slike, vse skupaj postaviti in oblikovati, še enkrat vse skupaj prebrati in pregledati, napraviti korekture in jih vnesti v že postavljeno obliko, nato pa časopis ustrezno pripraviti za tisk (še en nasvet za vse, ki se bodo morda kdaj ukvarjali s čim podobnim: pred oddajo materiala v tiskarno se natančno posvetujte s tiskarjem glede tehnike tiska, oblike oddaje materiala in cene, sicer se vam bo zgodilo to, kar se je nam: zamuda pri izvedbi tiska, veliko razočaranje nad kvaliteto slik in ponovna predstavitev izida na kasnejši datum ...).

Kakorkoli že, po vseh zgodah in nezdah nam je uspelo - Štubidu je bil natisnjen, potrebno je bilo poskrbeti še za reklamo in distribucijo na mesta, kjer so (ste) ga bralci že nestrno pričakovali. Mi pa smo si lahko malce oddahnili, a ne za dolgo - začelo se je načrtovanje nove številke, prav te, ki je zdaj v vaših rokah. Bogatejši za nove izkušnje smo sklenili, da bo ta še boljša, zanimivejša, bolj pestra in lepša. In prepričani smo, da nam je uspelo!

Foto: Tanja Curhalek

... in nato vse skupaj (vsaj) še enkrat temeljito preučiti, predebatirati in prebrati.

ORGANIZACIJA IN SESTAJANJE UREDNIŠKEGA ODBORA (napisala Tanja Curhalek)

Za organizirano delovanje, nastajanje in izhajanje revije je potrebno natančno določiti osebe, ki bodo opravljale določene naloge oz. skrbele za posamezne postopke nastajanja revije. Najprej mora biti sklican uredniški odbor, ki ga od letnika 3 (2001), številke 2 sestavljajo Dare Majcenovič in Tanja Curhalek kot glavni urednik oz. odgovorna urednica ter tehnični sodelavci Barbara Zajc, ki skrbi za končno zunanjo podobo revije, Blaž Lesnik, glavni pomočnik urednikov in gonilna sila revije, Kristina Hoffmann, ki riše naslovno stran in Aleš Klemen, pomočnik glavnega urednika. Vsi naštetih tudi prispevajo članke oz. urejajo posamezne rubrike revije.

Uredniški odbor sklicuje sestanke pogosteje pred izidom nove številke, sicer pa je stalno telefonsko ali mrežno v navezi. Na sestankih se odloča o vsebini, podobi, obsežnosti in izidu nove številke ter o primernih tiskarni, ki jo bo natisnila, določa se rok oddaje prispevkov, pred izidom se pregleduje, izbira in lektorira članke ter dodaja polnila in slike, po računalniški obdelavi pa uredniški odbor disketo z vsebino odnese v tiskarno, kjer revijo ponavadi z nekoliko predhodnimi težavami natisnjajo. O vseh sestankih uredniškega odbora se pišejo zapisniki, ki so dostopni članom uredniškega odbora preko mrežne komunikacijske liste.

Na prvem uradnem sestanku (pred izidom letnika 3, številke 2) smo se dogovorili o stalnih in občasnih rubrikah revije, dokaz za to, da je revija ves čas v fazi izboljšave, pa je dejstvo, da imamo v žepu nekaj odličnih predlogov za rubrike, ki jih še nismo uresničili. Dogovorili smo se o celotni vsebini Štubiduja, katere strokovni del naj ne bi obsegal več kot dveh do treh strokovnih člankov, saj je revija namenjena predvsem sprostitvi po napornem študiju. Porazdelili smo si naloge, ki jih bomo posamezniki opravljali pri nastajanju revije, kar ni bilo težko delo, saj smo imeli kandidatov za delo precej in njih večina je že opravljala ustaljeno delo.

Ostali sestanki so potekali po bolj ali manj ustaljenem vzorcu, predvsem so se zakoličevali (novi) roki za oddajo člankov, oddajo v tisk in izdajo revije. Potekale so debate o prispelih člankih, prispevke smo

podrobno pregledovali in lektorirali ter se odločali o njihovi razvrstitvi v reviji. Avtorsko delo sicer ni honorirano, zato pa vsak avtor prispevka dobi brezplačen izvod revije (in je deležen večne hvaležnosti s strani oblikovalcev revije); to je poleg ljubiteljske vneme edina vzpodbuda k pisanju, ki pa je včasih žal premalo - kaže se v pogostem neupoštevanju rokov za oddajo prispevkov. Poseben problem je vedno predstavljalo tudi financiranje revije - do sedaj je projekt podpirala Sekcija študentov bibliotekarstva pri Zvezi bibliotekarskih društev Slovenije (ZBDS), kjer je imela glavno besedo predsednica Sekcije Darja Kogovšek, za številko, ki jo imate v rokah, pa smo morali pridobiti večjo količino denarja, torej sponzorje, podjetja, ki so bila pripravljena prispevati določeno vsoto v zameno za oglas na straneh naše revije. Zadnje sestanke je obremenjeval

predvsem ta problem: pisale, tiskale in pošiljale (preko elektronske in navadne pošte) so se prošnje za sponzorstvo, opravljeni so bili mnogi telefonski klici. Na koncu se je vse ugodno razrešilo: poleg nekaj podjetij z manjšimi prispevki je večino stroškov tiskanja revije pokrilo Društvo bibliotekarjev Ljubljana, za kar se mu najlepše zahvaljujemo!

Tudi preden je bil sklican uredniški odbor, je nastajanje revije potekalo dokaj organizirano, vendar morda ne do potankosti opredeljeno. Predvsem je bil določen rok oddaje prispevkov, ki so jih zainteresirani študenti bibliotekarstva lahko oddajali v Knjižnici Oddelka za bibliotekarstvo ali pa preko poštnega predala revije (danes jih lahko oddajajo tudi preko elektronske pošte revije). Urednik (urednica) je po prejemu vseh prispevkov le-te pregledal(a) in jih morebiti popravljene dostavil(a)

tehničnim sodelavcem, ki so jih s pomočjo računalnika strnili v celoto.

Sklicevanje sestankov se ni prakticiralo, delo je bilo predvsem individualno. Danes smo strnjeni v močno in organizirano ekipo, ki skrbi za zabavo svojih kolegov študentov.

Štubidu izdajamo že tretje leto. Naše delo je vedno bolj organizirano, vsaka nova revija predstavlja nov izziv in izkušnjo za nas, ustvarjalce, in novo doživetje za naše bralce. Poleg izboljševanja vsebinske in oblikovne zasnove pa je pomembno tudi kontinuirano delo revije in sodelovanje novih, mlajših kolegov, saj nas bo nekaj sodelavcev naslednje šolsko leto prenehalo guliti študijske klopi in bomo morali delo prepustiti mlajšim generacijam. Temu primerno bo sledilo privajanje novih študentov na trd(n)o urednikovanje.

Že danes jim želimo čim več uspehov!

Pisatelji se v naši državi ne imenujejo brez razloga inženirji človeških duš.

Nikita Hruščov (1894-1971)

Ljudje, ki so brali dobre knjige, so resnično doživeli več kot tisti, ki ne znajo ali nočejo brati... Ni res, da imamo samo eno življenje. Če znamo brati, lahko živimo toliko življenj in toliko različnih življenj, kolikor si želimo.

S.I. Hayakawa

Nobena zabava ni tako poceni kot branje niti noben užitek tako dolgotrajen.

Mary Worthley Montagu (1689-1762)

Sem del vsega, kar sem prebral.

John Kieran

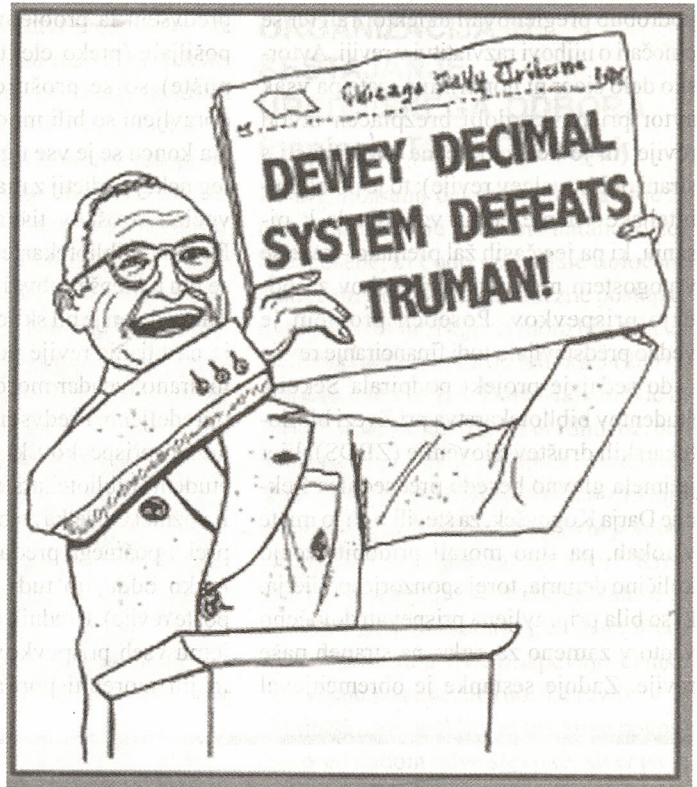
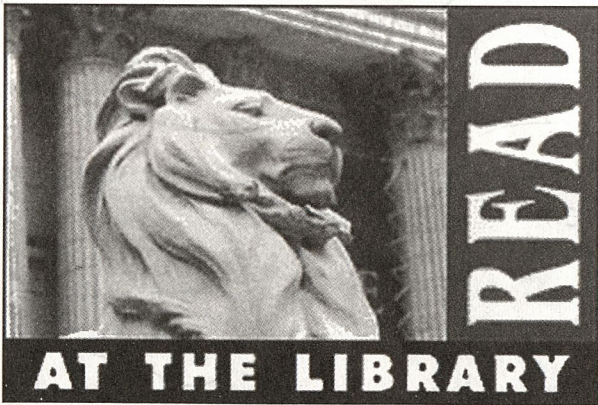
Nekatere knjige so po krivici pozabljene, nobena pa ne ostane nezasluzeno v spominu.

W.H. Auden (1907-1973), britanski pesnik

Cenzura vedno uniči svoj namen, saj nazadnje ustvari družbo, ki ni sposobna razsodno preudarjati.

Henry Steele Commager, zgodovinar

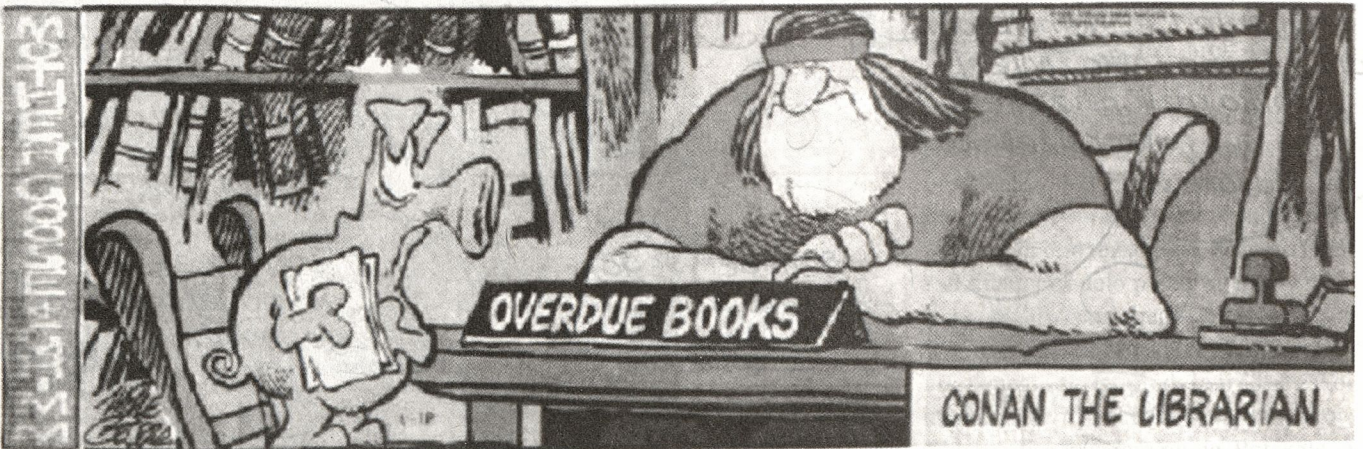
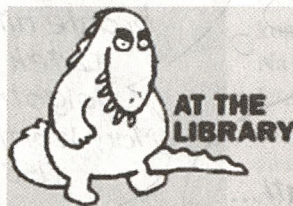
Library Cartoons by Scott McCullar

Need Direction?

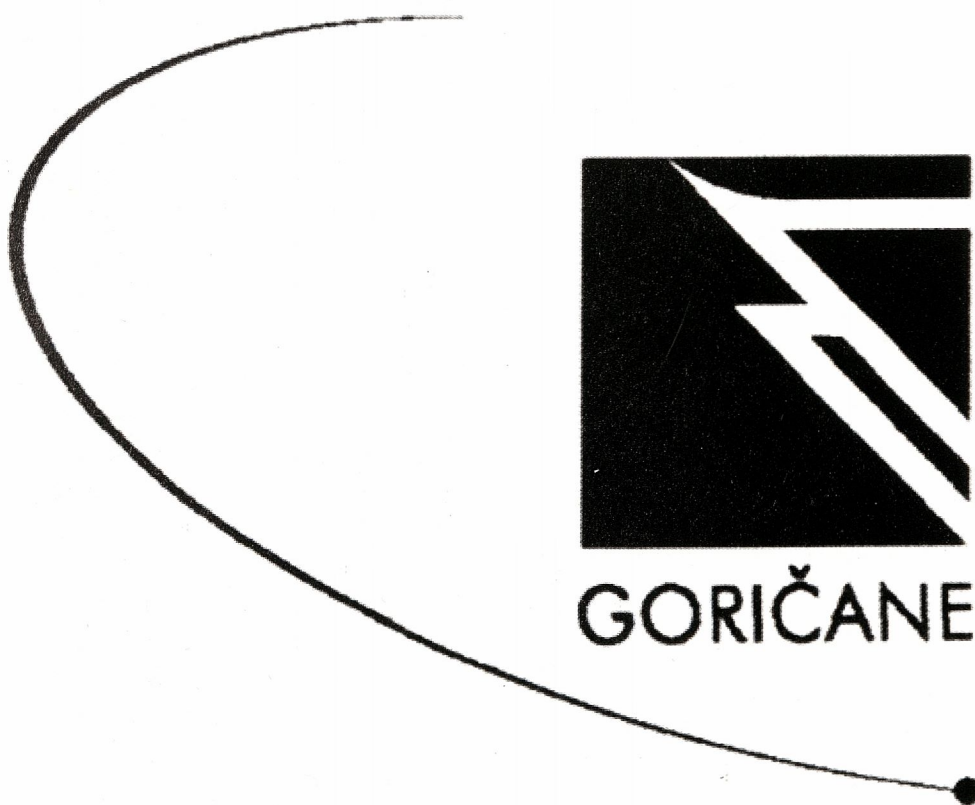
Ask A Librarian.

*Generalni
pokrovitelj
Štubiduja:*

**Goričane
Tovarna papirja
Medvode, d.d.**

Pri prevozu so nam pomagali:
**Ford JMK Avto, d.o.o.
Jezerska 10, Ljubljana**

REZERVIŠČNIK
SOBČINA, 28. 30. 1. 2002

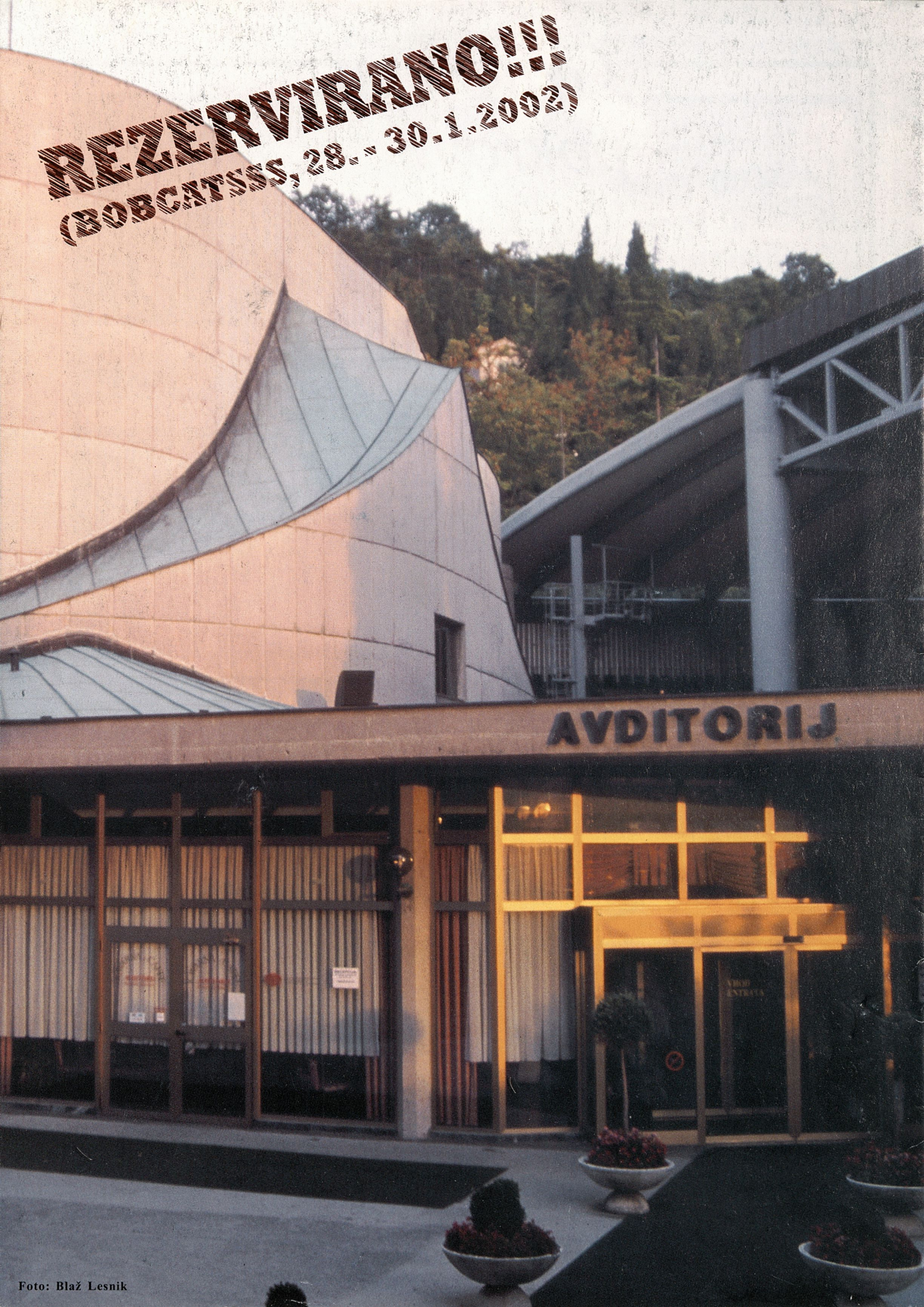

Foto: Blaž Lesnik